அகத்தியர் குணவாகடம்

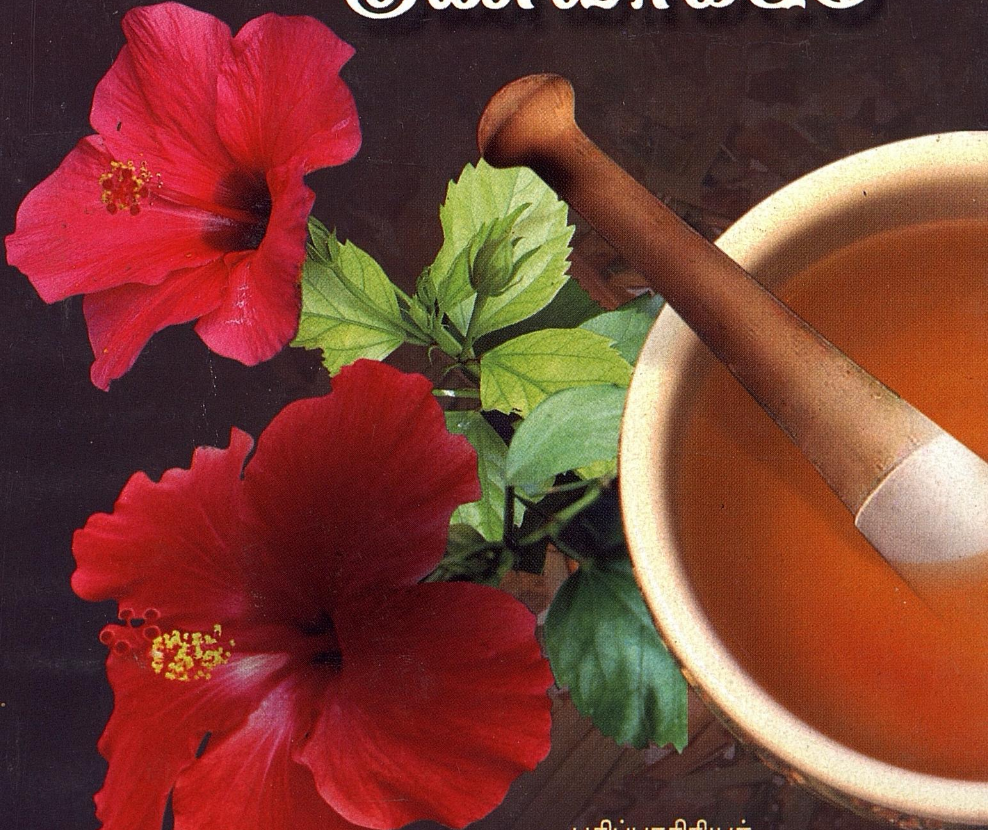

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் **வே. இரா. மாதவன்**

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர்

T. 21988

அகத்தியர் குணவாகடம்

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் வே.இரா. மாதவன்

பேராசிரியர் & தலைவர்

ஓலைச்சுவடித்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர் - 613 010

ISBN : 978-81-7090-392 - 5

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு எண் : 349

நூல் : அகத்தியர் குணவாகடம்

பதிப்பாசிரியர் : முனைவர் வே.இரா. மாதவன்

பதிப்பு : திருவள்ளுவராண்டு 2040, ஐப்பசி
முதற்பதிப்பு - அக்டோபர் 2009

பக்கம் : 96 + 4

அளவு : டெம்மி 1/8

தாள் : டிஎன்பிஎல் மேப்லித்தோ 16 கிலோ

படிகள் : 1200

விலை : உரூ. 60.00

ஒளியச்சு : திருவள்ளுவர் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்,
ஈசுவரி நகர், ம.க.சாலை, தஞ்சாவூர்.

அச்சு : தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக
மறுதோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர்.

வை. கண்ணபுரக்கண்ணன்
எம்.ஏ.,பி.எட்.,எம்.ஃபில்.,
இயக்குநர் (பொ)
பதிப்புத்துறை

அரண்மனை வளாகம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 001.

பதிப்புரை

பழந்தமிழ்மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் இனிய நிலையைப் பெற்றிருந்தனர். அதனால்தான் தங்கள் வாழ்விடங்களைக்கூடக் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பகுத்துக் கொண்டனர். அந்தந்த நிலத்திற்கேற்ற முதற்பொருளையும் கருப்பொருளையும் உரிப்பொருளையும் கொண்டு வாழ்வாங்கு வாழ்ந்துள்ளனர். தம் வாழ்விடத்தைச் சுற்றியுள்ள ஒவ்வொன்றையும் அணு அணுவாய் அறிந்திருந்த அவர்கள் அவற்றானாம் பயனையும் கைக்கொள்ளத் தவறினாரில்லை. அன்றியும் தாம் துய்த்த பயனைத் தம் பின்னோரும் துய்த்தல் வேண்டும் எனும் பெருநோக்கில் அவற்றை ஆவணப்படுத்தியும் வைத்தனர். அவ்வகையில் நமக்குக் கிடைத்த அரிய கருவூலங்கள்தாம் சித்த மருத்துவச் சுவடிகள். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடித்துறையில் இத்தகைய அரிய சுவடிகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றாகிய 'அகத்தியர் குணவாகடம்' எனும் சுவடிதான் இந்த நூலாக வெளிவந்துள்ளது. பலவகை நோய்கள், அவற்றிற்குரிய அறிகுறிகள் முதலியன பற்றி 214 பாடல்கள்வழி இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

இந்நூல் வெளிவரப் பெரிதும் உதவிய மாண்பமை துணைவேந்தர் முனைவர் ம. இராசேந்திரன் அவர்களுக்கு நன்றியுடையேன். பதிப்பாசிரியர் முனைவர் வே.இரா. மாதவன் அவர்களுக்கும், கணினியச்சு செய்தளித்த திருவள்ளுவர் அச்சகத்திற்கும், அட்டைப் படம் உருவாக்கித் தந்த திரு. சௌத்திரி அவர்களுக்கும், பதிப்புத்துறை - அச்சகப் பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உள்ளுறை

	பக்கம்
பதிப்பாசிரியர் உரை	*1*
பொருள் அட்டவணை	*13*
அகத்தியர் குணவாகடம்	*16*
பின்னிணைப்புகள்	
நோய்கள் அகர வரிசை	*75*
பாடல் முதற்குறிப்பு அகர வரிசை	*81*
அருஞ்சொற்கள் அகர வரிசை	*88*

பதிப்பாசிரியர் உரை

தமிழ் மொழியின் தொன்மையினையும், வளத்தையும் விளக்குவன தமிழ்நூல்கள். பழந்தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், நுண்கலைகள், மருத்துவம் போன்ற பல இயல்களை விளக்கும் தமிழ்நூல்கள் பல பல்லாண்டுகளாக ஓலைச்சுவடிகளிலேயே எழுதிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவற்றுள் இன்னும் அச்சில் வராத நூல்களும் உள. இவ்வாறு அச்சாகாத சுவடிகளைப் பதிப்பித்து அச்சில் வெளியிடுவதும், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அச்சிட்டு இன்று கிடைக்காதவற்றை மீண்டும் ஆய்ந்து பதிப்பித்து வெளியிடுவதும் எதிர்காலத் தேவையாக உள்ளன. இப்பணிகளைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடித்துறை செய்து வருகின்றது. இவ்வரும்பணியின் ஒரு பகுதியே தமிழ் மருத்துவச்சுவடிகள் செம்பதிப்புப் பணியாகும்.

உலகின் பழமையான மருத்துவ முறைகளில் குறிப்பிடத் தக்கது தமிழ் மருத்துவமாகிய சித்த மருத்துவம். இது ஓர் இயற்கை மருத்துவமாகும். பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வினை மேற்கொண்ட பழந்தமிழர்கள் உடல் காக்கும் மருந்து செய்முறைகளையும் மருந்துப்பொருள்களையும் தம் சுற்றுச் சூழலிலிருந்தே பெற்றுப் பயனாக்கி வந்துள்ளதை அறிகிறோம்.

மக்கள் நலம் காக்கும் தமிழ் மருத்துவத்தில் சிறந்திருந்த நம் முன்னோர்கள் இம் மருத்துவ முறைகளைப் பிற்காலத்தில் பலரும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்னும் நோக்கில் இவை பற்றிய செய்திகளை ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதி வைத்துப் பாதுகாத்து வந்துள்ளனர். இன்று கிடைக்கும் தமிழ் ஓலைச் சுவடிகளில் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் உள்ளவை மருத்துவம் தொடர் பானவையே. மக்களின் நல்வாழ்விற்கு மிகவும் தேவையான இவற்றுள் பல இன்னும் அச்சாகவில்லை. சுமார் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அச்சிட்ட சில நூல்களில் பிழைகள் மலிந்தும் கிடைத்தற்கரியனவாயும் உள்ளன. சுவடிகளிலுள்ள வடிவங்களை அப்படியே அச்சிலும் வெளியிட்டுள்ளதால் இவற்றைப் பயன்கொள்வதிலும் பல சிக்கல்கள் உள்ளன.

தமிழ் மருத்துவத்தின் தனிச்சிறப்பைப் பல்துறை அறிஞர்களும், அறிவியலாரும், பொதுமக்களும் நன்கு அறிய வேண்டுமாயின் பல தமிழ் மருத்துவச் சுவடிகள் நன்முறையில் செம்பதிப்பாக அச்சில் வெளியிடப் பெற வேண்டும் என்னும் பெருநோக்கில் இப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மருத்துவச் சுவடிகள் நன்முறையில் செம்பதிப்பாக அச்சில் வெளியிடப் பெற வேண்டும் என்னும் பெருநோக்கில் இப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடித்துறையின் வழி வெளிவரும் செம்பதிப்புகள் இவண் குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழ் மருத்துவச் சுவடிகள் பதிப்பு வரிசையில், அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500, வைத்திய சிந்தாமணி, தன்வந்தரி வைத்தியக்கும்மி 300, நோயும் மருந்தும் போன்ற நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இவை பலராலும் போற்றப்பட்டுப் பயன்பாட்டில் உள்ளன. இவற்றைத் தொடர்ந்து, ஓலைச் சுவடியிலிருந்து முதன்முதலாக 'அகத்தியர் குணவாகடம்' என்னும் இந்நூல் பதிப்பித்து வழங்கப்படுகிறது.

சித்தர்கள்

சித்து என்னும் சொல், தெளிந்த ஞானத்தைக் குறிக்கும். ஞானம் பெற்றவர்கள் சித்தர் எனப் பெற்றனர். சித்தி பெறுதல் என்பது யோக நிலையில் மிக உயர்ந்த நிலையாகும்.

உலக வாழ்க்கையில் ஞானி, யோகி, ரிசி, முனி, குரு எனப் பலவாறு சித்தர்கள் அழைக்கப் பெறுவர். ஆயினும், இவர்களிலிருந்து சற்று வேறுபட்டவராகவே சித்தர்கள் தோன்றுகின்றனர். சித்தர்கள் உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானவர்கள். அவர்களுக்கெனச் சாதி, சமய வேறுபாடுகள் கிடையா. நாடு, இனம், மொழி ஆகிய எல்லைகளைக் கடந்தவர்கள் சித்தர்கள். உலகெங்கும் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லா இடங்களிலும் தோன்றி, மக்களின் நல்வாழ்வு ஒன்றை மட்டுமே போதிப்பவர்கள் சித்தர்கள். இவர்களுக்கு எம்மதமும் சம்மதம். தாம் ஆதம சக்தியால் பெற்ற பயன்களைப் பாமர மக்களும் பெற வேண்டும் என்னும் அவாவினை உடையவர்கள் சித்தர்கள்.

மனித வாழ்வு மிக உயரியது என்று கருதும் சித்தர்கள் உடம்பைப் பேணிக் காக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கில் மருத்துவ நூல்கள் பலவற்றை எழுதி வைத்துள்ளனர்.

சித்தர் பாடல்கள் பல எளிய நடையில் அமைந்தவை. பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளத்தக்கவை. இனிய ஓசையில், எளிய யாப்பில் பாடப் பெற்றவை. மக்கள் பேசும் கொச்சை மொழியும், வட்டார வழக்குச் சொற்களும் சித்தர் பாடல்களில் அங்கங்கே வரக் காணலாம்.

சித்தர்கள் பெயரில் வழங்கும் நூல்கள் யாவும் அவர்களாலேயே எழுதப்பெற்றவை என்று கூறுவதற்கில்லை. சித்தர்கள் வாய்மொழியாகக் கூறியவற்றை ஏட்டில் எழுதியவர்கள் அவர் வழிவந்தவர்கள் என்பதே உண்மை. எனவே, இத்தகைய ஏடுகளில் எழுத்துப் பிழைகள், யாப்பு மாறுபாடுகள் போன்றவை மலிந்திருப்பது இயல்பு. இவற்றால் சித்தர்களைக் குறைகூற வேண்டிய தேவையுமில்லை. ஏடு எழுதியோர் செய்த பிழை என்றே அறிவதும், இந்நூல்களின் செம்மையான வடிவத்தைக் காண்பதும், அவ்வாறு கிடைக்கும் திருந்திய வடிவத்தை அச்சிட்டு வழங்குவதும் இன்றைய தேவையாகின்றன.

அகத்தியர்

அகத்தியர் என்ற பெயர்கொண்ட புலவர்களும், முனிவர்களும், சித்தர்களும், மருத்துவர்களும், அறிஞர்களும், சாதாரண மனிதர்களும் பலராவர். இவர்கள் பல்வேறு இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவர்.

அகத்திய முனிவரைப் பற்றிய பல செய்திகள் புராணங் களிலும் இதிகாசங்களிலும் பலவாறு கூறப் பெறுகின்றன.

தமிழ்மொழிக்கு முதன்முதலாக அகத்தியம் என்னும் இலக்கண நூலைச் செய்த அகத்தியரும், காலக்கணிதம், மருத்துவம் முதலியவற்றைச் செய்த அகத்தியரும் வெவ்வேறானவர்கள் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

அகத்திய முனிவர் என்னும் தலைப்பில் 41 அகத்தியர் பற்றி அபிதான சிந்தாமணி விளக்குகிறது.

பதினெண் சித்தர்களில் முதன்மையானவராகக் கூறப் பெறும் அகத்தியர் பல காலக்கட்டங்களில் வாழ்ந்தவர் என்றும் பல்வேறு துறைகள் பற்றிய நூல்களை எழுதியவர் என்றும் பலரும் குறிப்பிடுகின்றனர். அவரவர் மனப்போக்கிற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் ஏற்ப இவரைப் பற்றிய வரலாறுகள் விரித்துரைக்கப் பெறுகின்றன.

அகத்தியர் ஒருவரே அல்லர் என்றும் பல்வேறு காலங்களில் அகத்தியர் பெயரால் பலரும் இருந்தனர் என்பதும் இவண் அறியத்தக்கதாகும்.

தமிழ் மருத்துவத் துறையில் அகத்தியர் பெயரால் வழங்கும் நூல்களே மிகுதியாக உள்ளன. பல பெருநூல்களும் சிறிய நூல்களும் இவர் எழுதிய நூல்களாகக் கூறப்பெறுகின்றன. அகத்தியர் பெயரால் வழங்கும் இத்தகைய நூல்களில் பல பிற்காலத்தில் பலரால் எழுதப்பெற்ற நூல்களே என்று சித்த மருத்துவ ஆய்வறிஞர் திரு.இரா.தியாகராசன் அவர்கள் (கலைக் களஞ்சியம், தொகுதி – 8) கூறுவர். இவற்றின் அடிப்படையில் இன்று கிடைக்கும் பழைய நூல்களையும் ஓலைச்சுவடிகளையும் கருதலாம்.

குணவாகடம்

குணம் என்ற சொல் இலட்சணம், சீர்மை, பண்பு, தன்மை, மேன்மை போன்ற பல பொருள்களில் வரும்.

மருத்துவ நூல்களில் கூறப்பெறும் குணம் என்பது மருந்துப் பொருள்களின் குணங்கள் அல்லது நோய்களின் குணங்கள் ஆகும்.

வாகடம் என்பது மருத்துவ நூல் (வாகு+அடம்). ஒழுங்காக நோய்களைப் போக்கு முறையைக் கூறுவதாகிய நூல். இந்நூலில் வல்லவர்தாம் வாகடர் எனப்படுவர். வாகு – உடம்பு – ஒழுங்கு, அடம் – (அடு + அம்) அடுதல், அடுதலைக் கூறும் நூல் (Medical Science - Therapeutics. Pharmacopoeia).

மருத்துவ நூலிலுள்ள விதிகள் வாகடவிதிகள் (Rules of Pharmacopoeia) எனப்பெறும்.

வடமொழியில் சிறந்த மருத்துவ நூலாசிரியரான பாஹடாசாரியர் வாகடர் என்றே அழைக்கப்பெறுவர்.

தேரையர் செய்த ஒரு தமிழ் மருத்துவ நூல் 'மகாகுண – பாடம்' (A Tamil Medical Science (Materia Medica) by Theraiyer) ஆகும்.

குணவாகடம் என்பது குணங்களை அறிவிக்கும் ஒரு மருத்துவ நூல். இது. நோய்க் குறிகளைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு மருத்துவ நூலாகும். (A Medical treatise on the symptoms of diseases)

அகத்தியர் குணவாகடம்

தமிழ் மருத்துவ நூல்களை விளக்கும் ஓலைச்சுவடிகளில் அந்நூற்பெயர்களை நூல் ஆசிரியர் பெயர்களுடன் சேர்த்து வழங்குவது மரபு. (எ.டு. அகத்தியர் வைத்தியம், தேரையர் வைத்தியம், போகர் வைத்தியம்) இவ்வாறே, குறிப்பிட்ட நூலிலுள்ள பாடல் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பிட்டும் நூற் பெயர்கள் அமைகின்றன. (எ.டு. அகத்தியர் வைத்திய காவியம் 1500, போகர் 700, அகத்தியர் வைத்தியம் 108,, அகத்தியர் வைத்தியம் 205, அகத்தியர் வைத்தியம் 300 போன்றன) இவ்வாறு பல சுவடிகளில் கூறக் காணலாம்.

தமிழில் நோய்க்குறி குணங்களைப் பற்றிக் கூறும் இந்நூலுக்கு 'அகத்தியர் குணவாகடம்' என இந்தச் சுவடியின் ஆசிரியர் பெயரிட்டுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. இந்நூலில் மொத்தம் 214 பாடல்கள் உள்ளன.

சுவடி பற்றிய செய்திகள்

அகத்தியர் குணவாகடம் என்ற பெயரில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடித்துறையில் உள்ள ஒரு சுவடியை (சு.எண். 630) அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூல் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது.

இச்சுவடியில், 40 ஏடுகளில் 214 செய்யுள்கள் எழுதப் பட்டுள்ளன. சுவடி. 21 செ.மீ. நீளமும், 3 செ.மீ., அகலமும் கொண்டதாகும். ஏடுகளின் இரண்டு பக்கங்களிலும் எழுதப் பட்டுள்ளன.

இச்சுவடியின் முதலில் உள்ள ஒரு தனி ஏட்டில் பின்வரும் குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளது.

"இந்த சாஸ்த்திரம் நெல்லித்தோப்பு வேங்கடா சலத்துக்குச் சொந்தம். இதில் எழுதியிருக்கும் பலவிதமான சித்தர்கள் பேர் விவரம் : அகத்தியர், தேரையர், கொங்கணர், புலிப்பாணியார், சட்டைமாமுனிவர், தட்சிணாமூர்த்தியார் இன்னும் பலவிதமான பேர்கள் சொன்ன வைத்தியவாகடத்தில் பொறுக்கி எழுதினது. அகத்தியர் துணை உண்டாகவும், அம்பலவாணர் துணை."

இச்சுவடியின் இறுதியில், 214 பாடல்கள் எழுதி முடிந்த பின்னர், 'அகத்தியர் சொன்ன குணவாகடம் முற்றும்' ...வைகாசி மாதம் 2 ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை எழுதி முடிந்தது. முற்றும்' என எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஏடுகளின் இடது பக்க ஓரங்களில் ஏட்டு எண்ணும் உட்தலைப்புகளும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏட்டெண், பாடல் எண் போன்றவை தமிழ் எண்களாலேயே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக, மெய்யெழுத்துகளுக்குப் புள்ளிகள் இல்லை. ஒற்றைக்கொம்பு (ெ), இரட்டைக்கொம்பு (ே) ஆகியன ஒன்று போலவே (ெ) எழுதப்பட்டுள்ளன. மேலும் ர, ர இவற்றிற்கான வேறுபாடுகள் இல்லை. இரண்டும் 'ா' எனவே எழுதப் பட்டுள்ளன. க, ச; க, த; ப,ம; ய,ப போன்றவை தம்முள் மயக்கம் தருவனவாக எழுதப்பெற்றுள்ளன.

ஏடு எழுதியவரின் கவனக் குறைவு, விரைவு, பேச்சு வழக்கு போன்ற பல காரணங்களால் பிழைகள் பல மலிந்துள்ளன. இவற்றை ஒப்பிட்டு அறிந்து, இடத்திற்கேற்ற வாறும், பொருளுக்கேற்றவாறும் திருத்தம் செய்து பதிப்பிக்க வேண்டியுள்ளன.

ஏடுகளிலுள்ள ஒவ்வொரு வரியிலும் பிழைகள் மிகுதியாக உள்ளமையால் பல சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. மேலும், பாடல்கள் யாவும் அசை, சீர், அடி என்னும் வேறுபாடுகள் இல்லாமல் உரைநடை போன்று ஒரே தொடர்ச்சியாக எழுதப் பெற்றுள்ளமையால் இவற்றையும் பிரித்தறிந்து பதிப்பிக்க வேண்டியுள்ளன.

இந்நூலிலுள்ள 214 பாடல்களும் ஒரே பா வடிவில் இல்லை. அந்தாதி அமைப்பிலும் இல்லை. முற்குறிப்பில் உள்ளபடி பல நூல்களிலிருந்தும் தேடி எடுத்துத் தொகுத்ததாகவே தெரிகின்றன. வெண்பா, ஆசிரியப்பா, அறுசீர் விருத்தம், எண்சீர் விருத்தம் என இவ்வாறு பல யாப்புகளில் பாடல்கள் எழுதப் பட்டுள்ளன.

எழுத்துக்களின் தன்மை, சுவடியின் வடிவம் ஆகியவற்றை நோக்குமிடத்து, சுமார் இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன்பு எழுதப் பெற்றிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது.

குறி குணங்கள்

பல்வேறு நோய்கள் பிறக்கும் வகை அல்லது நோய் களுக்கான குறிகுணங்கள் போன்ற செய்திகளே இந்நூல் முழுமையும் காணலாம் மருந்து செய்முறைகள் எதுவும் இந்நூலில் இல்லை.

நோய்களுக்கான குறிகுணங்களை அறிதல் என்பது மருத்துவத்தில் மிக முக்கியமானதாகும். இவற்றைப் பல தமிழ் மருத்துவ நூல்களில் குறிப்பிடக் காணலாம். இவ்வகையில், பல்வேறு காலங்களில் பலரும் பயன்படுத்தி வந்த நூல்களின் பாடல்களைத் தொகுத்து இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

பாடப்பட்டுள்ள முறை

இந்நூலிலுள்ள பாடல்கள் எளிய நடையில் அமைந்துள்ளன. பாடல்களுக்கான உரை விளக்கங்கள் சுவடியில் இல்லை. பெரும்பாலான பாடல்கள் முன்னால் உள்ள பெண்ணை விளித்துப் பாடுவதாகவே அமைந்துள்ளன. காட்டாக,

மைப்பெருங் குழலினாளே – 16
பைந்தொடி – 17
மொய்குழல் மானே – 20
வாட்டமாங் குழையினாளே – 24
சொன்னமென் நட நல்லாள்கேள் – 45
தோகை நல்லாள் – 48
சிந்தித்த நல்லாய் கேளாய் – 50
முத்தணி குழல் நல் மாதே – 52
அன்னநேர் நடை நல்லாளே – 57
சுரும்பொன்றும் விழிநல் மாதே – 61
கொந்தலரும் பூங்குழலாய் – 85
வண்டலரும் பூங்குழலாய் – 89
மடமாதே – 92, 123
ஏல மாதே – 93
தார்குழலே – 94
நிகரின் மாதே – 95
மேதக்க தனத்தின் மின்னே – 104
தடங்கண் மாதே – 105, 156
வண்டல் கார் குழலின் மாதே – 116
மடமாதே – 118, 123
பேரம் பெரிய வேற்கண்ணாய் – 120
வெளிறு மேனி மெல்லியரே – 121
பேதாய் – 124

கோதை குழலாள் – 126

பூங்குழலே – 127

கொடியிடையே – 169

மடந்தாய் – 175

வாரொற்று முலையாய் – 176

மங்குல் குழல்நன் மாதே – 197

முண்டக மதிக்கு மாதே – 203

என இவ்வாறு விளித்துப் பாடுமிடங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

நூல் வந்த வழி

இந்நூலிலுள்ள பாடல்கள் வந்த வழியைப் பற்றியும் அங்கங்கே கூறக் காணலாம்.

மாதுமை பாகர் சொன்னார் – 69

நக்கனார் அகத்தீயர்க்கும் அருளிச்செய்தார் – 93

அக்குவடத்தான் அருள்செய்ய
அம்மை யுமையாள் கேட்டருளத்
தக்க நூலின் பயன்களையான்
தவறா துரைத்தேன் கண்டாயே – 121

என இவ்வாறு இறைவனிடமிருந்து அகத்தியர் பெற்ற செய்தி கூறப்படுகின்றன.

என முனி பகர்ந்தார் – 27

வானவர் தொழுமுனி வகுத்துரைத்தாரே – 29

அகத்தியரு மென்னூலை யருளிச்செய்தார் – 34

பொதிகை வாழும் புகழ்முனி யருளிச் செய்தார் – 40

கனகமா முனிவர் சொன்னார் – 42

முனிவரும் கூறினாரே – 45

சமுதமா முனிவர் சொன்ன சாத்திர வேத நூலே – 55

முனியுரைத்தார் – 66, 161

புகழ்முனி யருளிச் செய்தார் – 77

குறுமுனி யருளிச் செய்தார் – 110

இயல்சேர் முனியும் தெளிந்துரைத்தார் – 119

அருந்தவ முனியுரைத்தார் – 154

கலையால் வெல்லும் தமிழ்முனிவர் கண்டே போகப் பேசுவரே – 158

விரித்து முனிவர் விளம்பினாரே – 184

புகழ்முனி யருளிச் செய்தார் – 195

மாயமாமுனி யுரைத்தார் – 202

என இவ்வாறு அகத்திய முனிவர் சொன்னதாகப் பலவிடங்களில் கூறப்படுகின்றன. மேலும்,

மொழிந்தனர் மதிவல்லோரே – 52

தெளிந்தார் மதிவல் லோரே – 60

பேசிச் செல்வார் பெரியோரே – 182

தொகுத்துப் பெரியோர் பேசுவரே – 196

பேணிப் பகர்வார் பெரியோரே – 212

என இவ்வாறு பெரியோர்கள் முன் பாடியவை என்ற கருத்தும் அங்கங்கே வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

நூலமைப்பு

முதலில் கருவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி விளக்கப் படுகிறது (பா. 2-9) சுக்கிலத்தில் சுரோணிதம் கலந்து, முதலில் குமிழிபோலாகி, பிறகு முளைபோலாகி, இரண்டாம் திங்கள் முதலாக வளர்கின்ற தன்மைகள் கூறப்படுகின்றன. பத்தாவது மாதத்தில் கருப்பை இடங்கொள்ளாததனால் அபான வாயுவினால் பின்னோக்கப்பட்டு குழந்தையானது வெளிப்படும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

பிறகு, தச வாயுக்களான பிராணனன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானனன், நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் ஆகியவற்றின் தன்மைகள் விளக்கப்படுகின்றன. (பா. 10 – 12)

அடுத்து, தச நாடிகள் பற்றியும் கூறப்படுகின்றது. அவை இடகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, காந்தாரி, அத்தி, சங்குவை, அலம்புடை, புருடன், குகுவை, சங்கினி என்பவைகளாம்.

நாடியின் தோற்றமும் தொகையும்

இவ்வுடலில் நாடியானது உந்திக் கமலத்தின்கீழ் தோன்றி, மூலாதாரத்தினின்று கிளம்பி, ஆராதாரத்தையுஞ் சார்ந்து முதலில் தசநாடிகளாகப் பரிணமித்து, பின்பு உடலில் உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரையில் ஆலம் விழுது போல 72,000 நாடிகளாகப் பரவலாயிற்றென்றும், இவைகளை எல்லையாகக் கொண்டதே நாடியென்றும் அறியக்கிடக்கின்றது.

அதாவது உந்தியை மூலமாகக் கொண்டு எழும்பி. மேலுங் கீழுமாக உடல் முற்றிலும் பரவியிரா நின்ற நாடிகளை வகுத்துச் சொல்ல அவை தலையில் உச்சியில் 7.000. செவிகளில் 3000. விழிகளில் 4000, மூக்கில் 3330, கன்னத்தில் 5000. பிடரிக்குக் கீழும் தோளிலுமாக 1000. கண்டத்தில் 1000, கையில் 3000. தோளுக்குக் கீழும் தொப்புளுக்கு மேலுமாக மார்பகத்தில் 9016. பிடரியின்கீழ் 8000. விலாவில் 3000. இடை. லிங்கம். யோனி. அடிவயிறு ஆகிய இடங்களில் 7000. மூலத்தில் 3000. சந்திகளில் 2000. பாதங்களில் 1500. மற்ற பாகங்களில் எஞ்சி நின்றவையுமாக மொத்தத்தில் 72.000 நாடிகள் எனக் கொள்வர்.

இந்த 72.000 நாடிகளில் 10 நாடிகளே முக்கியமான நாடிகள் என்றும். இவையே தசநாடி என்றும் கூறப்படும். இவற்றுள் இடகலை. பிங்கலை. சுழிமுனை என்ற மூன்று நாடிகளே மிகவும் முக்கியமானவை. இதனையே திரிநாடி என்றும். வாத நாடி. பித்த நாடி. கப நாடி என்றும்; பிரமநாடி. விட்டுணுநாடி. ருத்திரநாடி என்றும் கூறுவர். ஆக்கல். இருத்தல். அழித்தல் ஆகிய மூன்று தொழில்களையும் முறையே இந்த வாத பித்த கபங்கள் உடைத்தானமையால் இவ்வாறு வழங்கப்பட்டது என்பர் அறிஞர். (டாக்டர் க.இராதாகிருஷ்ணன். சித்த வைத்திய நாடி நூல். பக். 27 - 30).

தொடர்ந்து. நோய்களின் பெயர்கள் வரிசையாகக் கூறப்படுகின்றன. (பா. 13 - 24). மருத்துவர் சாபம் (பா. 30. 31) கூறிய பின்னர் நாடி நிதானம் (பா.41) பற்றி விளக்கப்படுகிறது. மரண காண்டம் என்ற தலைப்பில் மரணம் தோன்றுவதற்கு முந்தைய குறிகுணங்கள் பற்றி விளக்கபபடுகின்றன. (பா. 63 - 79) தொடர்ந்து. சுரம் வரும் நிதானம் (பா. 80 - 82). சன்னிகுணம் (பா.83). சன்னிவிவரம் (பா. 84 - 97). வாத. பித்த. சிலேட்டும சரீரம் (பா.98. 99). சுரங்கள் (பா. 101 - 125). அதிசாரம் (பா.126 - 128). இலங்கண நிதானம் (பா. 133. 134). சுரத்துக்குநாள் (பா. 135. 137). இலட்சணம் (பா. 138). பரிட்சைகள் (பா. 142 - 145). வாதத்தின் குணம் (பா. 146). கண்ரோகம் (பா. 151). பித்த பாண்டு (பா. 152). காமாலை (பா. 153). அழல்குட்டம் (பா. 154). எரிகுன்மம் (பா.155). சத்திகுன்மம் (பா. 156). வாத குன்மம் (பா. 157). பித்த குன்மம் (பா. 158), வலிகுன்மம் (பா. 159). கபால குன்மம். (பா.160). மகா குன்மம் (பா.161). மேக நிதானம் (பா. 163). பவுத்திரம் (பா. 164 - 168). கர்ப்ப விப்புருதி (பா.169 - 171), வெப்புப் பார்வை (பா.172). கசரோகம் (பா.173). உள் மாந்தை (பா.174). நீராம்பல் (பா.175, 176), பேராம்பல் (பா.177). வாத கரப்பான் (பா.178 - 180). பிற வீச்சு (பா.181), உள்குத்து (பா.182) சருவாங்க வாதம் (பா.183). கிராணி

(பா.184, 185), மூலரோகம் (பா.186), அக்கினிமாந்தம் (பா.187-189), குடல் வாதம் (பா.190, 191), கபால வலி (பா.192), குடல்வாதம் (பா.193), வர்ண வாதம் (பா.194, 195), அண்டவாதம் (பா.196), மகோதரம் (பா. 197), விடப்பாகம் (பா.198), அந்தர வாய்வு (பா.199), பீலிகை (பா.200), குண்டல வாய்வு (பா.201), மந்தாரகாசம் (பா.202) மூக்குநீர்ப்பாய்ச்சல் (பா.203), பீனிசம் (பா.204), கபால வறட்சி (பா.205), மகாசன்னி வாதம் (பா.206, 207),கரப்பன் (பா.208) சூரை (பா.209), பெருவயிறு (பா.210, 211), கபால வலி (பா.212, 213), கபாலசன்னி (பா.214) ஆகியவற்றின் குணங்கள் பலவும் விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன.

குறையாகவுள்ள பாடல்கள்

இந்நூலிலுள்ள பெரும்பான்மையான பாடல்கள் சுவடியில் முழுமையாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், பா. எண்.7, 78, 123, 153, 177, 184, 205, 213 ஆகியவற்றில் ஓரடி குறைவாக உள்ளன. பா.எண்.10 பாடல் அமைப்பில் இல்லை. மேலும், பா.எண்.17 இல் உள்ள பாடல் மிகவும் குழப்பமான நிலையில் சுவடியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பிறகு, பதினெண் சித்தர்கள் நாடி சாத்திரம் போன்ற பழைய நூல்களை ஒப்பிட்ட போது, மூன்று பாடல்கள் கூறும் செய்திகளைக் கலவையாக இச்சுவடியில் எழுதப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிந்தது. அவற்றைத் திருத்தம் செய்து, பா.எண்.17-1, 2, 3 என இம்மூன்று பாடல்களும் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. சுவடியிலுள்ள மொத்தப் பாடல் எண்ணிக்கையான 214 என்பது மாற்றம் அடையக்கூடாது என்ற நோக்கில் இவ்வாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தச் சுவடிக்கான வேறு மாற்றுச்சுவடிகள் கிடைக்கு மானால், பிழையாகவும் குறையாகவுமுள்ள பல பாடல்கள் மேலும் செப்பமடையும் வாய்ப்புகளும் உள்ளன.

மருத்துவரின் கடமையும் செயல்பாடும்

நோயுற்றவரின் துன்பம் போக்குவதில் மருத்துவர் மிகுந்த கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். நோய்நாடி, நோய் முதல் நாடி, அதைப்போக்கத் தேவையான மருந்தை அறிந்து, அவற்றின் அளவறிந்து, உடல்நிலை அறிந்து, முறைப்படி மருந்து தயாரித்து அளிப்பது மருத்துவரின் கடமையாகும். இவற்றுள், நோய் வந்த காரணத்தை அறிவதுடன், நாடி பார்த்து, முக்குற்றங்களின் நிலையறிந்து, உடலில் தோன்றியுள்ள நோயின்

குறிகுணங்களைக் கண்டறிந்து மருத்துவம் செய்யவேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதனை முழுவதுமாக உணர்ந்தநிலையில், பல மருத்துவர்களுக்கும் உதவும்வகையில் இந்நூல் தொகுக்கப் பட்டுள்ளது. இதனைச் செப்பமாக வெளியிடும் நோக்கில் இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

சித்த மருத்துவ அறிஞர்களுக்கும், சித்த மருத்துவம் பயிலும் மாணாக்கர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் இந்நூல் மிகவும் பயனுடையதாகும்.

-பதிப்பாசிரியர்

அகத்தியர் குணவாகடம்

பொருளட்டவணை

(எண்கள் : பாடல் எண்கள்)

அக்கினி மந்தம் - 187

அசீரண சுரம் - 119

அசீரணம் - 149

அண்டவாதம் - 196

அத்திசுரம் - 122

அதிசாரம் - 128

அந்தகச்சன்னி - 86

அந்தரவாய்வு - 199

அபிநியாச சன்னி - 97

அழல் குட்டம் - 154

ஆவிகா சுரம் - 120

இலங்கண நிதானம் - 133

இலட்சணம் - 138

இரத்தவிட்டி சன்னி - 94

உள்குத்து - 182

உள்மாந்தை - 174

எரிகுன்மம் - 155

கசரோகம் - 173

கண்டகச்சன்னி - 90

கண்ரோகம் - 151

கபாலகுன்மம் - 160

கபால சன்னி - 214

கபால வலி - 192, 212

கபால வறட்சி - 205

கர்ப்ப விப்புருதி - 169

கரப்பன் - 208

கருணி பாச சன்னி - 91

காமாலை - 153

கிராணி - 184

குடல் வாதம் - 190, 193
குண்டல வாய்வு - 201
சத்தி குன்மம் - 156
சருவாங்க வாதம் - 183
சலப்பரிட்சை - 145
சன்னி குணம் - 83
சன்னிவிவரம் - 84
சாபம் - 30
சித்த விப்பிரம சன்னி - 88
சிலேட்டும அதிசாரம் - 126
சிலேட்டும சரீரம் - 100
சிலேட்டும சுரம் - 103
சிலேட்டுமத்தில் சிலேட்டுமம் - 110
சிலேட்டுமத்தில் பித்தம் - 111
சிலேட்டுமத்தில் வாதம் - 112
சிலேட்டுமத்தின் குணம் - 148
சீதாங்க சன்னி - 89
சீவ்கச்சன்னி - 96
சுரத்துக்குநாள் நிதானம் - 135
சுரம் வரும் நிதானம் - 80
சுரா அதிசாரம் - 127
சூரை - 209
தசநாடிகளின் பெயர் - 15
தாந்திரிகச்சன்னி - 85
துக்கசுரம் - 121
நரம்பு நிதானம் - 13, 14
நாக்குப் பரிட்சை - 143
நாடி நிதானம் - 41
நீராம்பல் - 175
நேத்திரப் பரீட்சை - 142
பக்கிநேத்திரச்சன்னி - 93
பயித்திய சரீரம் - 99
பவுத்திரம் - 164
பித்தகுன்மம் - 158
பித்த சிலேட்டும சுரம் - 114
பித்த சுரம் - 102
பித்தத்தில் சிலேட்டுமம் - 109
பித்தத்தில் பித்தம் - 108

பித்தத்தில் வாதம் - 107

பித்தத்தின் குணம் - 147

பித்த பாண்டு - 152

பித்தாதி சுரம் - 125

பித்தவாத சிலேட்டுமம் - 117

பிரலாபச்சன்னி - 95

பிறவீச்சு - 181

பீலிகை - 200

பீனிசம் - 204

பூதசுரம் - 118

பெருவயிறு - 210

பேராம்பல் - 177

மகாகுன்மம் - 161

மகாசன்னிவாதம் - 206

மகோதரம - 197

மந்தார காசம் - 202

மரண காண்டம் - 63

மலப்பரிட்சை - 144

மாங்கிச சுரம் - 123

மூக்குநீர்ப் பாய்ச்சல் - 203

மூலரோகம் - 186

மேகநிதானம் - 163

வர்ணவாதம் - 194

வலிகுன்மம் - 159

வாத கரப்பான் - 178

வாத குன்மம் - 157

வாத சரீரம் - 98

வாத சிலேட்டும சுரம் - 116

வாத சுரம் - 101

வாதத்தில் சிலேட்டுமம் - 106

வாதத்தில் பித்த சுரம் - 105

வாதத்தில் வாத சுரம் - 104

வாதத்தின் குணம் - 146

வாதாதி சுரம் - 124

விக்கநாதச் சன்னி - 92

விடப்பாகம் - 198

வியாதியின் பெயர் - 25

வெப்புப் பார்வை - 172

அகத்தியர் குணவாகடம்

(காப்பு)

சீர்பெறு வாக டத்தின்
தெளிந்துரை வகுத்த நாடி
ஏர்பெறு சரீரந் தன்னில்
இலங்குவ லக்க ணத்தில்
பேர்பெறு வாத பித்தம்
சிலேட்டுமம் பேத மாகும்
கார்பெறு நந்தி வண்ணன்
கணபதி வணக்கஞ் செய்வார்.

(நூல்)

அருந்தவ முனியும் திருந்திய தமிழை
அலங்கண்ணி வடமொழி பார்த்து
பொருந்திய வுலகி லெழுந்த மானிடர்க்குப்
பூருவ விதியினால் மீளும்
தருந்தவப் பயனும் சிவதரி சினையும்
சார்விலா மூடருக் கன்பாய்
மருந்துடன் மணியும் அவுடத குணமும்
வாகட நூலென வகுத்தார். (1)

(கருவின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்)

சென்மமா மனிதர் தாமும்
சென்மிக்கும் வாறு கேண்மின்
பின்னமாம் சுக்கி லத்தில்
பிராண வாயு வுட்கொண்டால்
தின்னமாம் அபான வாய்வால்
சென்றது கர்ப்ப மாகும்
முன்னுமாம் ரத்தஞ் சூழ்ந்து
உதான வாயு வுள்வளர்க்கும். (2)

சூழ்ந்ததோர் சுக்கி லத்தில்
சுரோணிதங் கலக்கு மென்று
பூந்திடு வியாதி மூன்றும்
பொருந்தியே குமிழி போலாம்
ஏந்தியே திரளு மேழில்
ஈரேழு தன்னி லூரும்
ஈந்தநா ளிருபத் தஞ்சில்
இங்கொரு முளைபோற் தோன்றும். (3)

முந்திய திங்கள் தன்னில்
முளைத்து கட்டி யாகி
பிந்திய திங்க ளிரண்டில்
தோள்தலை முதுகுந் தோன்றும்
தொந்தமா மூன்றாந் திங்கள்
தொடைவிதை அரைகை காலும்
உந்திய நாலாந் திங்கள்
உற்றதோர் மூக்கு முண்டாம். (4)

அஞ்சென்னும் திங்கள் தன்னில்
ஆகிய செவியும் நாவும்
ஒஞ்சிடும் ஆறாம் திங்கள்
ஒளிதிகழ் வயிறு தானும்
உஞ்சிய சலம்வ லங்கள்
உற்றதோர் துவார முண்டாம்
தஞ்சமா மேழாந் திங்கள்
தான்வருங் களங்கள் கேண்மின். (5)

நரம்பொடு நாடி சற்றும்
நண்ணிய குடல்சூழ் தொப்புள்
பரந்த முச்சுக ளுண்டாய்ப்
பற்றியே யெட்டாத் திங்கள்
சிறந்தனில் மயிரு முண்டாய்
சிக்கெனப் பலனு முண்டாய்த்
துரந்ததா யுண்ட சாரம்
தொப்புளில் சொல்லப் பருக்கும். (6)

ஒன்பதாந் திங்கள் தன்னில்
உணர்ச்சிகள் அறிவு முண்டாய்த்
தம்பிரா னைநி னைந்து
தவமொரு நிலையாய் நின்று
அன்புடன் கையெ டுத்து
அரும்பத மருளா யென்னும். (7)

ஆரவே பத்தாந் திங்கள்
ஆதித்த னருளி னாலே
சீர்பெறு அபான வாய்வால்
சிரமது கீழ தாக
பார்தனிற் கொணர்ந்து தன்னால்
பயின்ற முன்னறிவ தெல்லாம்
சேரவே மறதி யாகி
திகைத்துநின் றழுவ தாமே. (8)

இப்படிச் சகல மான
இகலிடும் அன்னந் தண்ணீர்
முப்பது நாழி கைக்குள்
மூன்றுகூ றாய்ப்ப குத்து
மெய்ப்படி யிரண்டு கூறும்
மெய்சல வலங்க ளாகி
செப்புமோர் கூறி லந்தச்
சிறந்துடல் தனைவ ளர்த்து. (9)

(தசவாயு)

அபானன் உதானன் சமானன் கூர்மன்
நாகன் கிருகரன் அஞ்சனன் தேவதத்தன்
தனஞ்செயன் பத்து. (10)

இதயமுலை பிராணன்நிலை அபானனென்று முதானன்
இலஞ்சியனென் னுமுதான னுடலெவ்வ ளவுவியானன்
அதமுருகண் டத்திடையில் சந்துதனிற் சமானன்
அதிநாகன் முடக்குதல்நீட் டுதலுடன்கொட் டாப்பாவி

விதமலியுங் கூர்மன்மத் திடுதல்மயிற் புகைவெண்மைச் சினந்து
மலகிருக ரனஞ்சனன்மு கத்தில்தீ வினைக்கும்
விதம்போடல் தேவதத்தன் தனஞ்செய னில்தனு
வகலிலுடல் விக்கிதலை கீழ்ந்திட் டேகும். (11)

இந்திர நீலத் தொளியாம் அபானன்
இந்திர கோபத் தொளியாம் உதானன்
முந்தியபால் நிறமாகும் வியானன்நீ ருஞ்சமானன்
முருகவிழு மழுவைப்பூ நிறமகலா நாகன்
சந்தமிளங் கதிரோ நிறமினி தாங்கூர்மன்
தருகுருந்த மலர்நிற மாம்இரு கரனன்
சந்தமிப ளிங்குநிறத் தேவதத்தன் தனஞ்செயன்
சந்தநிலத் தொளியாக் கைவளர்ந் திடுமே. (12)

நரம்பு நிதானம்

திருமறை முனிவர் கூறும்
வாகடச் சேதி தன்னில்
வரும்பல வியாதி மீட்கும்
வகைய றிகுவ தென்னில்
உருவது நாடி யாலும்
ஒண்முக மலர்நீ ராலும்
தெருவிழி நாவி னாலும்
சேர்ந்தலக் கணத்தி னாலும். (13)

உரைத்திடுந் தான மெட்டில்
உருகுறி யுரைக்குங் காலை
வருத்திய நாடி செய்கை
மங்கையே வகுக்கக் கேளாய்
பெருத்தெழும் உந்தி கீழே
ஓமென்னும் பிரண வத்தில்
பருத்தகுண் டலியே மூல
மாயெழு நாடி பத்தே. (14)

தச நாடிகளின் பெயர்

பந்தின்பேர் இடையி னோடு
பிங்கலை சுழினை பார்க்கில்
அத்திசிங் குலைகாந் தாரி
அலம்புடை புருட னோடு
வைத்திடுங் குருதன் அத்தி
சங்குனி வகுத்த நாடி
தெத்திலே யெழுபத் தீரா
யிரநரம் பென்று செப்பே. (15)

செப்பிய யெழுபத் தீரா
யிரநரம் படலிற் சேர்தல்
எப்படி யெண்ண வேண்டாம்
எழுவுடல் விழியது போல
மைப்பெருங் குழலி னாளே
வளர்சில மாடியீ ராக
ஒப்புடன் நாடி நிற்கும்
அடைவினை யுணர்ந்து கொள்ளே. (16)

உந்தியே மூலமாக
உரியென்றுங் கீழு மேலும்
வந்திடும் நாடி தன்னை
உடம்பினில் வகுக்கக் கேளாய்
அந்தமாஞ் சென்னி மீதே
யாயிர மாக முன்மை
பைந்தொடி செவியி ரண்டு
பத்துமுந் நூற தாமே. (17-1)

வருவழி யிரண்டில் நாலா
யிரமதா மானே மூக்கில்
அருவிழு வாயி ரத்து
முந்நூற்று முப்ப தாகும்
பொருவிய அலகு கன்னம்
பொருந்துமை யாயி ரந்தான்
முருவுரு பிடரிக் கீழேதோள்
மேலுமா யிரம தன்றே. (17-2)

கண்டத் தாயிர மதாகுங்
கையில்மூ வாயி ரந்தான்
தொண்டைக் கீழாகத் தானே
சுழிதொப்புள் மேல தாக
ஒண்டொடி கேளா யொன்ப
தாயிரத் தொருபத் தாறாம்
அண்டத்துள் முனிவர் கூறும்
ஆயுரு வேத மாமே. (17-3)

குருக்கின்மேல் பிடரிக் கீழே
கூரென் னாயிரம தாகும்
மருத்திரு விலாவில் நாடி
வளர்மூ வாயிரம தாகும்
உருப்புடன் லிங்கம் யோனி
அடிவயிற் றுதித்த நாடி
திருத்தவேல் விழியாய் ஏழாயி
ரநரம்ப தாகுஞ் செப்பே. (18)

பேசிய மூல நாடி
பேருமூ வாயிரம தாகும்
காசினில் முலையாள் சந்தி
லிரண்டா யிரநரம்பு காணும்
வீசிய பாதந் தன்னில்
விளம்பு மாயிரத் தோடு
ஓசைசேர் நூற்றென் பாரே
யென்னவே யோது நூலே. (19)

மொய்குழல் மானே நாடி
முடிச்சுடன் தலங்கள் கேளாய்
எய்திய கோசம் லிங்கம்
இதயமோ டிணங்கு கூறில்
பைய்யர வல்குல் மூலம்
பகர்பிடர் முடிச்சோ டுச்சி
வைகுரு மெழுபத் தீரா
யிரநரம் பென்னு நூலே (20)

மதித்திடும் நரம்பு தானும்
மரந்தன்னைப் பின்னினாற் போல
உதித்திடும் உடலைச் சுற்றி
ஓடியே கட்டாய் நிற்கும்
அதித்திடும் வலிப்பு மாகில்
அலைகைரேற் சழிய தென்ன
விதித்திடும் விதியி னாலே
விடாதெனில் பிணியே தென்றே. (21)

உந்திய மூட தர்க
உரியென்றுங் கீழ மேலும்
பந்தித்து நிற்குங் காலை
பதித்தது மறைநூற் போல
பந்ததா ரத்தி னாலே
அமைத்ததோ ரவைகள் பார்த்துச்
சுந்தரச் சூழக் கட்டித்
துலங்கிடத் தோன்றுந் தானே. (22)

சொல்லிய வுந்தி கீழே
சுழித்ததோ ரெழுத்தைப் பற்றி
எல்லையி லெழுந்த நாடி
எழுபத்தீ ராயி ரத்துள்
பல்லுயிரப் பயின்ற நாடி
பத்திலே ஏழை நீக்கி
நல்லதோர் மூன்று நாடி
நயந்துநீ யுணர்ந்து பாரே. (23)

ஆட்டமாம் வாதங் கெம்பி
ஆயிடு மதுக்கு மேலே
ஈட்டநால் விரலில் பித்தம்
மிகுத்திடு மதில தாகும்
வாட்டமாங் குழையி னாளே
மார்பினி லிடமாய் நிற்கும்
காட்டளை யான சென்மம்
கருதியே மூன்றுங் காணே. (24)

வியாதியின் பெயர்

வாதமும் பித்தம்சி லேட்டும மதனால்
வளருநோ யதனில் விபரம்
பேதமாய் கண்டசுரம் அன்பத் தொன்று
பேர்பெறு சன்னிபதி மூன்று
நாதனா ருரைத்த வாதமு மெண்பது
நயனநோய் தொண்ணூற் றாறு
சீதமாம் அலமைவயிற்றில் குடகரி யென்னும்நோய்
திருந்தவே தொண்ணூற் றாறே. (25)

நெஞ்சதின் மேலெழுந்த நோய்சயமேழ்
நிரப்பிய கருத்திநிறப் பத்து
அஞ்சவே செவியி ரண்டதிலே
அமர்ந்தநோ யவைபதி னான்கும்
மிஞ்சவே கபால சிரசினில்
வளரும்நோய் மிகுந்திடும் பதினாறே. (26)

விந்தினால் வருநோய் மேகமு மிருபது
விளம்பிய கரப்பான் குட்டம்
வந்திடும் பறங்கி மூலம் நோய்தனில்
வளருநோய் பதினெட் டாகும்
சந்துநோய் பிளவைப் படுவனும் பருவும்
தனிவிலாச் சிலந்தியாம் புற்று
இந்தநோய் பதினா லெனமுனி பகர்ந்தார்
இரவியின் புதல்வருக் கினிதாய். (27)

பெருகிய கழுத்தின்மேல் பிராணவாயுக் கோவித்தால்
மருவிய வியாதிதன்னை வகைபெற உரைக்கலுற்றேன்
உச்சியில் வாதம் ஒருதலை நோவும்
மெச்சியே பொடுகு முன்னுள்ள சூலை
சூசிகா வாதம் சூலைப் புழுவெட்டு
பாரிய கடிவிடம் பகைபஞ் சிவியோடு
சங்கர ரோகம் வேதாந்த வியாதி
அந்தர விப்புருதி ஆவிகா விரணம்

துட்ட விரணம் சுரநீர்ப் பாகம்
கன்னச் செவிடு கபால குட்டம்
நாசிகா பீடம் நாசியத் திரணம்
தெரியா தாகம் திருமுக ரோகம்
அன்ன ரோகம் சுரநீர்ப் பாகம்
திமிரப் படலம் செலரூப தானம்
கண்ணீர்ப் பாய்ச்சல் மாலை காசம்
வாத காசம் நீல காசம்
நீத்தெழு காசம் குமர காசம்
குவளைகள் விரிதல் காய்ச்சல் வெப்பரோகம்
பீனிச சுண்டி பிளக்கிற கலைப்பு
பக்கச் சுண்டி பாச்சுண்டி மிகவிப்புருதி
திமிருதலை நோவு கண்ட மாலை
திருக்கை தேகனல் தென்தே வட்டி
பல்குத்துப் பல்லரணை நாவிக ரோகம்
நாவரப் பாகம் கடிகை ரோசணை
உற்ற விருத்தம் உதட்டிடை வெடித்தல்
மற்றுள்ள வியாதி வகைபல துண்டே. (28)

சீரிய கழுத்தின் கீழுள வியாதியைத்
தீர்வ தறிந்து திசையில் செப்பில்
பாரிய கடிவிடம் பருத்தெழு கவுசையும்
பருகுநிலப் பிளவையும் பக்கப் பிளவையும்
இருமலும் தும்மலும் ஈளையும் வாளமாய்
நீருள் மிகுத்து நிறைத்தெழு கோர்வையும்
தன்னின வன்றித் தவிக்கின்ற பித்தமும்
உன்னின வன்றி உயர்ந்தெழு வாதமும்
பின்முன் னறியா பேதையைப் போலவும்
கைமுறை காட்டிக் கதறிடும் ஊமையும்
சொன்ன மறியாத் துணுக்கிடு வலியும்
விஞ்சிய தோடமும் விரணமுங் குணமும்
அஞ்சிய வாமைபோல் அழற்பீ லிகையும்
துஞ்சிய நளுவையுந் தொகைபெரு வலியும்
மிஞ்சிய வாயுவால் மிகுந்த கிராணியும்

தூரிய காமாலை தோற்றிய மூலமும்
பேருல கறியப் பெருத்த மகோதரம்
பெருவயி றுடனே பித்த பாண்டுவும்
பெருநீர்ச் செருகி வரிநீ ரடைப்பும்
மந்தார காசமும் வருசெல்வ ரோகமும்
சிந்தா தாகமும் சிரங்கா லெரிப்பு
சித்திர கண்டம் திடுக்கிடு'விக்கலும்
உஞ்சிய காச சுவாசத் துடனே
மிஞ்சிய ரத்தப் பிரமிய மீளையும்
அத்துடன் கூடிய அத்திச் சுரமும்
மெத்த வெடுக்கின்ற வெள்ளோக் காளமும்
முயங்கிய தியக்கமும் முடுதலை நடுக்கலும்
சோம ரோகமும் துமண்பிர மேகமும்
உதரக் கச்சிபும் உயர்ந்தநீர்க் கடுப்பும்
கண்டந் தன்னில் கவிந்த அட்சமும்
அண்டத்தில் வாய்வும் மந்தர வடிவும்
உந்தியில் பற்றிய உட்டிணந் தன்னால்
வந்திடு உட்டிணம் வகைபதி னெட்டும்
மேலா மிருபதில் மிஞ்சிப் பிரமேகமும்
நாலா றிதுவென நாடிய பித்தமும்
இன்னிலந் தன்னில் எண்பது வாதமும்
சன்னியின் விதங்கள் தான்பதி மூன்றும்
விதர்ப்பனந் தன்னில் மிகுந்திடும்
அதரப் பற்றிய நோயா'கியநான்கும்
பதினெட் டெனவே பற்றிய குட்டமும்
அத்துடன் சேர்ந்த அழுகண்ணி சிலந்தியும்
படுவன் பவுத்திரம் பரந்த அபானம்
முடிவில் வெளியா மூலத்தில் கூறும்
ஒன்றுதல் கூறலும் யோனிச் சூலையும்
என்றிய மாறலும் எழுந்த சுரங்களும்
கண்ட மாலை கலந்தொளி மறைத்தல்
மின்னுள்ள நடுக்கால் மேக காமாலை
வாந்தி பிராந்தி வால காசமும்
எலிகடி யுடனே இரைத்தலு மீளையும்
நால்வகை மூன்றும் விசிகற்ப விதங்களும்

இருவகை மூன்றும் எரிகரப் பானும்
ஆசகா மிரண்டும் அழுகிய குருவும்
மகுபனை யேறி விசித்தி விதங்களும்
தொடை வாழை நன்னுன் தடக்கை
முதலந் தன்னில் பொத்திய பிளவை
சீதரு மூழலும் சீரிய அழத்தியும்
சப்பாணி யான தருரூப பேதமும்
ஒப்பாரு மில்லா ஒன்றுதல் மேனியும்
மனதையுறு சுமைகளாற் திரிந்த வாயுவும்
கோர்வை யொடுவாதம் கூறிது வெனவே
வானவர் தொழுமுனி வகுத்துரைத் தாரே. (29)

சாபம்

சாத்திர மறிகிலார் சதுர்வித பண்டிதர்
வார்த்தையின் பலத்தினால் மருந்தை யீந்திடில்
கோத்திரங் கிளையொடு குலங்கள் வேறாய்
வீத்தெழு நரகத்தில் விழுவது திண்ணமே. (30)

அச்சமற அச்சமற வயித்தியரே நோவிலுள்ள
அசாத்தியம் சாத்திய மிரண்டு மறிந்துநன்றாய்ப்
பட்சமுற குறிகுணமெய்ப் பரிட்சை பார்த்து
பரிகார மாய்மருந்து பகரீ ராகில்
அச்சமருங் கிளைகுலங்கள் வேரோ டாது
தரணிதனில் வெகுபாவந் தலைமேற் கொண்டு
இச்சைபெற வெழுநரகி லழுந்திப் பின்னும்
இறப்பதற்கு மொன்றில்லா வியங்கு வாரே. (31)

தரணிதன்னில் அவிழ்தத்தின் சுத்தி கண்டு
தகமைபெற நோவாளி சரீரம் பார்த்து
கரணியாசம் வகையாய்க் கண்டு பின்னும்
கைப்பரிட் சையும் கருவி நாட்டம்
தரணிகறி யாமல்நன்றாய் புத்தி பண்ணி
தெளிந்தோர்கள் யோசனையின் சேதி கேட்டு
முரணியனா யிந்தவண்ணஞ் செய்யா ராகில்
மூவேழு சுத்தமும்வே ரறுத்துப் போமே. (32)

மந்திரமும் வாகடமும் பழைய நூலும்
வருத்திவிக்கும் பெரியோரே வளமை கேளீர்
தந்திரமாய் ஊசிமுனை காந்தம் போலும்
தகமையது போற்தொடர்ந்து தரிப்பா னாலும்
சுந்தரமா யழகுடைய குலமா னாலும்
துர்ச்சநர்க்கு யிதுமூன்றுஞ் சொல்வீராகில்
அந்திரமா யெழுநரகில் விழுந்துப் பின்னும்
அறிவில்லாச் சண்டாள ராவர் தாமே. (33)

வஞ்சமற ஊன்றபிணி யாளர் தங்கள்
மகவதிலும் பதின்மடங்காய் மருந்து பார்த்து
நெஞ்சுதனில் நோய்வழி யும்படிநி தானம்
நிறுத்துமந்த வயித்தியர்க்கு நிதிகொ டாமல்
பஞ்சைமொழி பகருமந்த பாவி யோரை
பாழ்நரகில் வீழயெமன் பாசத் தாலே
அஞ்சவிழுத் தடித்தொடித்துத் தள்ளு வானேன்
அகத்தியரு மென்னூலை யருளிச் செய்தார். (34)

பண்டிதன் முறைமை கேட்கில்
பழிப்பிலான் சலிப்பி லானாய்
கொண்டதோர் உறுப்பிற் சற்றும்
குறைவிலான் பொறையுள் ளானாய்
வண்டணி குழலார் தன்னை
மாதா பிதாவென் றெண்ணி
எண்டிசை யோர்கட் கெல்லாம்
ஏந்திய பிள்ளை போலாம்
மண்டல மொக்க வாழும்
வயித்திய னாகுந் தானே. (35)

மெய்யறி கின்றான் தன்னை
மேயிட் டழைத்து வந்து
பாயாச னங்கள் போட்டு
பரிவுட னவனை வைத்து
தாய்தந்தை போலே யெண்ணி
தன்கையில் நாடி பார்க்கில்
ஆயிற்று சொல்ல வல்லார்
அவன்குரு நாத னன்றே. (36)

பண்டுதான் மாந்தர் செய்யும்
பாவத்தால் வந்த நோயைக்
கண்டுதான் தீர்க்க வல்லார்
காவலர் தம்மைப் போற்றி
விண்டுதான் குறைகள் சொல்லி
மேவியே தூபங் காட்டி
கொண்டுதாம் பூல மீந்து
குருக்கள்போல் நினைப்பர் தாமே. (37)

கூறுதா னறிந்து செய்யும்
குணபரி காரங் கேட்கப்
பாறப்ப நோயென்ன வூணிப்
பணியமுன் னிருந்து பின்னை
வீறுசோ ருடலில் வாதை
விளம்புவ திறம்பு நோக்கி
சீறவளக் கையில் பத்து
இயல்வது பரிகா ரிக்கே. (38)

இயல்பினால் தூக்கிக் கையை
இயங்குநா டிகளைப் பார்த்து
துயர்பெரு வாத பித்தம்
சிலேட்டுமம் தோடங் கண்டு
வியப்பெறத் தீரா தாகில்
வீடின்மெள்ள விட்டுப் போகப்
பயம்பெறத் தீரு மாகில்
பரிகார முண்டொண் ணாதே. (39)

பாயிர முழுது நாலின்
பாட்டிய லறிந்து கொண்டு
மாயுர மணிகள் பாய
மருந்துடன் நாடி பார்க்க
ஆயுரு வேதந் தன்னால்
அடங்கெண்ணி வடநூல் பார்த்துப்
போயிரு பொதிகை வாழும்
புகழ்முனி யருளிச் செய்தார். (40)

நாடி நிதானம்

சித்திரை வைகா சிக்குச்
செழுங்கதி ருதையந் தன்னில்
அத்தமாம் ஆனி ஆடி
ஐப்பசி கார்த்தி கைக்கும்
மத்தியா னத்திற் பார்க்க
மார்கழி தையு மாசி
வித்தகன் கதிரோன் மேற்கே
வீழ்கின்ற நேரந் தானே. (41)

தானது பங்கு னிக்கும்
தனதுநல் லாவ ணிக்கும்
பானமாம் புரட்டா சிக்கும்
பாதிராத் திரியிற் பார்க்க
தேனெனும் மூன்று நாடி
தெளிவுறத் தோற்று மென்று
கானமா முனிவர் சொன்னார்
கருதியே மூன்றுங் காணே. (42)

கரிமுக னடியை வாழ்த்திக்
கைதனில் நாடி பார்க்க
பெருவிர லங்கு லத்தில்
பிடித்துடன் நடுவே தொட்டால்
ஒருவிர லோடில் வாதம்
இருவிர லோடில் பித்தம்
தெரிவிரல் நாடி மூன்றும்
சிலேட்டும நாடி யாமே. (43)

அரிவையர்க் கிடது பாகம்
அழகிய புருடர்க் கெல்லாம்
பரிவுற வலது பாகம்
பார்த்துநீ யுரைப்ப தென்ன
தெரிவுரு விரல்கள் மூன்றில்
சிலேட்டுமம் பித்தம் வாதம்
விரவியே கீழ்ந டக்கும்
விரைந்துட னறிந்து கொள்ளே. (44)

அன்னமே கோழி யோனான்
மயிலென் நடக்கும் வாதம்
பின்னையே றாமை யட்டை
யிவையென நடக்கும் பித்தம்
சொன்னமென் மடநல் லாள்கேள்
சுற்றிய தவளை பாம்பு
முன்னமே அய்ய மென்று
முனிவருங் கூறி னாரே. (45)

முன்கையில் நாடி பார்க்கில்
முறைமையா மூன்ற தென்ன
சிந்தையாம் நிறம்பொன் பச்சை
திரையுடை யுதிர மற்றும்
முந்திய மாத்தி ரைதான்
முறைமையாய்த் துடிக்கு மாகில்
அந்தியும் வெதுப்பு மாகில்
அய்யிரண் டளவே யாமே. (46)

மூன்று விரலில் நடுவிரல்கீழ்
முனியாசத் தின்முன் பார்க்க
தோன்றும் வாதம் நடுப்பித்தம்
தொலையாய்ச் சேட்டும மிடத்தென்
பான்என்று வகையு மிளக்காய்க்
கடுகிந டக்குமிவை வாதம்
நான்று சிலேட்டும மர்ந்தோடும்
நடுவே பித்தம் அமர்ந்திருக்கும். (47)

பெருகுசேர் வியாதி தன்னிற்
பொடிநீ புழுவே போல
நிமிரவே வலித்து நாடி
நின்றது வோங்கு மாகில்
திருகுசேர் மடவா ரோடே
கூடிநீ வந்தா யென்று
வெருவுறு தோகை நல்லாள்
விளம்புவார் விண்ணவி லோரே. (48)

ஏற்றிய தீபந் தன்னில்
எரிதுணிக் கொழுந்தே போல
தோற்றிய நாடி தானும்
துயர்பெறத் தோன்று மாகில்
மாற்றிய வாணாள் தானும்
மாய்ந்திடும் திங்கள் நாலில்
நாற்றிசை வுலகுக் கெல்லாம்
நலம்பெற உரைத்தா னீசன். (49)

அந்தித்த நாடி தானும்
அரணைவால் துடியே செய்யில்
வந்தித்த விழியி னாளே
வீழ்கைதான் திண்ண மென்ன
சந்தித்த மங்கை யோடே
தானது பூக்கி மிண்டால்
சிந்தித்த நல்லாய் கேளாய்
சேட்டுமம் திண்ணந் தானே. (50)

மதம்பொழி யானை போலும்
மற்றுமே விரகு கட்டு
பதம்படச் சுமப்பான் போலும்
பத்தியின் தினத்தி லங்கம்
கதம்படு சுண்டன் போலும்
கடுகுமே சன்னி நாடி
விதம்பட கண்ட போதே
வெரித்துடன் மருந்தி டாயே. (51)

பித்தமும் வாத நாடி
பேசிய அய்ய நாடி
ஒத்துடன் சரீரந் தன்னில்
உலாவியே நிற்கு மாகில்
சுத்தமா யுடம்பு தன்னில்
சொல்லவே வியாதி யில்லை
முத்தணி குழல்நல் மாதே
மொழிந்தனர் மதிவல் லோரே. (52)

ஆனதோர் வாத நாடி
 ஆய்ந்துற வலுவாய் நின்றால்
ஊனமா யுடம்பில் நோய்கள்
 உலாவியே நிற்கு மென்ன
தானமாம் பித்த நாடி
 தானது வலுவாய் நின்றால்
வேனமாம் சுரவெ றுப்பு
 மீள்வதென் றறிந்து கொள்ளே. (53)

சொல்லிய வாத நாடி
 துலங்கிய தவளை அன்னம்
இல்லினில் குழந்தை காடை
 இயல்பெறு பாம்பு ஓணான்
அல்லிசேர் பித்தம் ஆமை
 அட்டையும் மயில்போ லய்யம்
நல்லமீன் கோழி கோந்தி
 நயம்பெற ஊர்க்கு ருவியே. (54)

அமுதமாங் கலைகள் தன்னில்
 அஞ்சுக்கும் நடுவே யோடிக்
குமுதமாம் பித்த நாடி
 கூடியே திரண்டு வாதம்
திமிதமாஞ் சமனி ரண்டும்
 சிலேட்டும நாடி யென்னும்
சமுதமா முனிவர் சொன்ன
 சாத்திர வேத நூலே. (55)

விசைகலை தன்னில் நாடி
 வேரோடி யேதான் கேளு
மசகற முழுகு மாகில்
 மதிப்பதோர் பிணியு மில்லை
அசைநரம் பதனி லுன்னி
 பஞ்சுவின் பத்தே யாகும்
கஸைநரம் பிரண்டுங் கூடிக்
 காரினாற் காலந் தானே. (56)

முன்னமே வோடும் நாடி
மூன்றையும் பிரித்துக் காணில்
பின்னியே வோடு மாகிற்
பிணியது பெரிதுன் டென்னும்
தன்னிலே நிகரே யோடில்
தாழ்வில்லை யென்று சொல்லும்
அன்னநேர் நடைநல் லாளே
ஆக்கையின் கூற தாமே. (57)

கடிந்தநோய் நாடி தன்னைக்
கருதியே பார்க்கும் போது
விடிந்துதான் சிலேட்டும நாடி
விதரியே துடித்து நின்றால்
கடிந்திடும் பித்த நாடி
கண்டித்துத் துடிக்கு மாகில்
மடிந்திடும் வாத நாடி
மாலையில் மரணந் தானே. (58)

தொடங்கிய நாடி தானும்
துந்துபி நாதம் போல
நடுங்கியே யடுத்து வைத்தால்
நற்சன்னி வாத மாகும்
கொடுங்கையில் நாடி தானும்
கோழிபோல் தீண்டி நின்றால்
அடர்ந்திடும் வாத சன்னி
அதுவறிந் துரைக்க லாமே. (59)

ஞாலமாஞ் சடலந் தன்னில்
நய்யலா மிடையி லார்க்கும்
காலமே வாதந் தோன்றும்
கடும்பகல் பித்தந் தோன்றும்
மாலையி லய்யந் தோன்றும்
வகையிதை யறிவு மென்று
சீலமாம் வேதத் தாலே
தெளிந்தார் மதிவல் லோரே. (60)

விரும்பியே உடல்க ளெங்கும்
மேவியே கலந்து நின்றால்
சுரும்பொன்றும் விழிநல் மாதே
தோடம்வந் திடுக்குங் காலம்
திருந்திய நாடி தானும்
திடுதிடு வெனந டக்கில்
வருந்திய வாத நாடி
மத்திப மாகச் செய்யே. (61)

ஆகிய மூன்று நாடி
யெழும்பிழற் சன்னி யாகும்
வாகுடன் அன்னம் கோழி
மயிலென நடக்கும் வாதம்
மேவிய அட்டை யாமை
இவையென நடக்கும் பித்தம்
போகிய தவளை பாம்பு
பொல்லாத சிலேட்டும மாமே. (62)

மரண காண்டம்

இடைதொடை மார்பின் கீழே
எதிர்ப்பதறி வோடி மீட்கும்
முடுகிட வீக்க மாகில்
மூவிர லொருவரோ டப்பா
படகிட க்ண்ணீர் சோரப்
பற்கிட்டும் நாவு பல்லும்
திடமுட னிதுவே கண்டால்
திண்ணமாஞ் சாவு தானே. (63)

நடுக்கும் நாடி மிகப்பதரும்
நாவு பல்லும் மிகக்கருக்கும்
விடுக்குங் கண்கள் விழிகளிரண்டும்
மேலே நோக்கி முடிலூறும்
துடிக்கும் சிலேட்டும நாடியது
தோடம் பிறக்கும் வீக்கமுறும்
அடக்க மிதுவே யானாக்கால்
அங்கே சொல்ல வேண்டாங்காண். (64)

கடிந்துநோய் நாடி தன்னைக்
கருதியே பார்க்கும் போது
விடிந்தபின் சிலேட்டும நாடி
விதரியே துடித்து நின்றால்
கடுத்திடும் பித்த நாடி
கன்டித்துத் துடிக்கு மாகில்
மடிந்திடும் வாத நாடி
மாலையில் மரணந் தானே. (65)

வாதத்தி லோடும் நாடி
வலியதோர் சர்ப்பம் போல
கோதத்த பித்த நாடி
தவளைபோற் குதித்து மீக்கும்
நீதித்த சிலேட்டும நாடி
சிறுநடை அன்னம் போல
மாதுத்த முனியு ரைத்தார்
வடமொழி யாய்ந்து பாரே. (66)

நாடியின் குணங்க ளாலும்
நற்குறி யாலு மிந்த
கூடிய வியாதி தன்னைக்
குறிப்புடன் அறிய வேண்டி
நீடிய புவியெந் நாளும்
நிலைபெற நாடி தன்னைத்
தேடியே யெடுத்துச் சொல்வார்
சிவனருள் பெற்று வாழ்வார். (67)

நாடி நிதானம் முற்றும்

இயக்கமுந் தரப்ப தாக
எழுந்திருந் திருக்க வொட்டார்
மயக்கமும் தியக்கந் தானும்
வந்துநா வறண்டு கொள்ளும்
கயற்கண் ணீரருவி யோடக்
கவமிகுந் திருக்கு மாகில்
உயர்க்கவே போவ தென்று
உரைத்தனர் உண்மை நூலே. (68)

பொருந்தியமெய் சோர்ந்தி டாதே
பொருவழி சிவப்பே றாதே
வருந்திரு முடல்நா றாதே
வருவிழி நீர்ப்பா யாதே
கருந்துநா வறண்டி டாதே
கவமிரை யாதே யாகில்
வருந்திய பரிகா ரஞ்செய்
மாதுமை பாகர் சொன்னார். (69)

வத்தியே வலஞ்ச லங்கள்
மற்றுள்ள விழிகள் நாசி
உத்தம செவிகள் நாக்கு
உறுதியின் பரிகில் பார்க்கில்
இத்தனை குணமுங் கண்டு
இருந்ததே யிருக்கக் கண்டால்
வித்தகர் தம்முன் சென்று
மீள்வது அருமை யாமே. (70)

நெஞ்சுமே லுடம்பு வற்றி
நிலைபெற நரம்பு தோன்றி
பஞ்சுபோல் நாவும் வாயும்
பாண்டமும் வெளுத்தங் களாலும்
கொஞ்சியே யண்டம் வீங்கி
குறுகியே வலமும் வற்றித்
துஞ்சுவ துண்மை யென்று
சொல்வ துத்த மாமே. (71)

குணங்குறி மருந்து தோன்றும்
குற்றமே குறைந்து நின்றால்
இணங்கமந் திரம ருந்து
இவைகளால் மீள்வ துண்மை
குணங்கொள்ளா ரக்குற்ற மீறி
குறிகுணம் குறைந்து நின்றாற்
பிணங்கி டாதகண்டு சீவன்
பிரிந்ததாய்ப் பேச லாமே. (72)

வெண்பா

பற்கிட்டுங் கண்சொருகும் பாயுங்கண் ணீர்த்ததும்பும்
சொற்கிட்டுஞ் சொல்வாய் சுவாசம்போம் – விற்கிட்டும்
அன்பான கண்ணா யதுபிணம் போற்கிடந்தால்
பின்பு தெளிவதிற் பேசும். (73)

விருத்தங்கள்

புடையுறு விலாவி ரண்டும்
புருபு ரெனவி ளைந்து
திடமுடை நெஞ்சு சந்து
உச்சியும் செறுது நோவாம்
கடியதோ ரிரும லுண்டாம்
கண்ணீரு வாய்நீர் சூழ்ந்து
முடியுறு தாக முண்டாய்
முத்தநீர் பாயு மென்றே. (74)

முதுகொடு வயிறு வீங்கி
மூலமாம் தாது கட்டு
செவியொடு கண்ணும் வாயும்
செப்பென பரிசங் குன்றி
முதுகிவ ரயிரு மூன்றும்
மேவுற கீழே யாகில்
விதியவன் வசமீ தென்று
விட்டுநீ யகன்று போவே. (75)

எண்ணிய அவத்தைச் சொல்வோம்
இனியகை மார்பு மூக்கு
நண்ணிய செவியோ டொத்தும்
நலம்பெற குளிர்ந்து காயில்
திண்ணமா முச்சி யங்கே
காயிடில் சேட்டும மாடில்
மண்ணிய கடிகை யஞ்சில்
மரணமென் றியம்பி டாயே. (76)

நாலிரண் டெடுத்தா னாலும்
நலம்பெற வீங்கி னாலும்
சாலவே வலமும் நீரும்
சடக்கென விடுமே யாகில்
கூலிட வேண்டா மிந்த
குறிகளுண் டான போதே
போலவே வேண்டா மென்று
புகழ்முனி அருளிச் செய்தார். (77)

வீங்கிடுங் கையுங் காலும்
விம்மிடும் வயிறு போகும்
தாங்கிருந் தலையுங் கண்ணும்
துற்செவி மந்த மாகி
ஏங்கிடு மிதுவே கண்டால்
மரணமென் றியம்பி டாயே. (78)

அகத்திய மகாமுனி யுரைத்த
ஆயுரு வேதந் தன்னால்
செகத்தினி வாழவே சரக்கெல்லாம்
தீதிரு வியாதி தீர
ககத்தகொடு கரத்தை வைத்து
கருத்தினி லருவை யுன்னி
நிகத்தியே அவிழ்தஞ் செய்யும்
நெறிதனை யுணர்ந்து கொள்ளே. (79)

சுரம் வரு நிதானம்

மனவடிவு தன்னி னாலும்
மாதர்க ளாசை யாலும்
கனபக லுறக்கத் தாலும்
கங்குலில் விழித்த லாலும்
தனமது கெடுகை யாலும்
தாதுரு மோகத் தாலும்
சினமிகு கோபத் தாலும்
சேர்ந்திடுஞ் சுரங்கள் தானே. (80)

அரிசிநெல் லுமிக லாலும்
ஆரமிரு மல்கட் டாலும்
தெரிசியி லருவி நீரே
சேர்ந்துபின் னருந்த லாலும்
பரிசியில் பயணத் தாலும்
பதறியே நடக்கை யாலும்
வெருசியில் சுரங்க ளாலும்
மிகுசுரம் வருவா றென்றே. (81)

காதங்க ளறியா தேதான்
கருதியே பொசிக்கை யாலும்
நேதங்கள் நிதானந் தப்பி
நின்றுபின் னருந்த லாலும்
சீதங்கள் வயிற்றிற் கட்டிச்
சிதறியே நிற்கை யாலும்
வாதங்கள் மிகுந்து நின்று
வருஞ்சுர நிதானந் தானே. (82)

சன்னி குணம்

சித்தமுள்ள தாந்திரிகன் சீவ கச்சேய்
சித்தவிப்பி ரமைபிரலா பகருணியாசன்
அத்தமுள்ள அந்தகனு மசாத்திய மாகும்
அபிநியாசம் சீதாங்க முறுக்கி தாபம்
எத்தமுடன் கண்டகுச்சம் விக்கி நாதன்
இயல்பொக்க நேத்திரன் ரத்த விட்டி
சத்தமெனு மெழுவகையு மசாத்திய மாகும்
சகலகுண வயித்தியர்முன் சாற்றக் காணேன். (83)

சன்னி விவரம்

அந்தமிகு தாந்திரிக மேழு நாளாம்
அந்தகனும் பத்துநாள் முறுக்கி தாகம்
சிந்தைமகி ழிருபதுநாள் சித்தவிப் பிரமம்
சீராக யிருபத்தஞ்சு சீதாங்க மேரும்
கந்தமிகு கண்டகுச்சம் பதிமூ ணாகும்
கருணியாசம் தொண்ணூறு விக்கிநாதன் பத்து
பந்தமுறு அபிநியாசம் சீவ கச்சேய்
பத்திரண்டு பிரலாபம் பொக்க நேத்திரன். (84)

தாந்திரிகச் சன்னி

தாந்திரிக மெப்போதும் போல தாகும்
சந்ததமு முடல்நொந்து தாக முண்டாம்
அந்தரமா யாராட்ட லிருமல் பிணியும்
நோய்தலை நொந்துடல் காய்தற்குச் செய்யும்
இந்தவித குணத்துக் கேழு நாளாம்
இயல்பெறவே குணாகுணத்தின் நிதானங் கண்டு
கொந்தலரும் பூங்குழலாய் சன்னி வாதம்
குறித்துநீ எல்லவர்க்குங் கூறு வாயே. (85)

அந்தகச் சன்னி

அந்தகமா சன்னிக்குத் தாக முண்டாம்
அதிபிரமை யாராட்டம் தலைய சைப்பு
வந்துவிடும் விக்கலுடன் வாந்தி யாகும்
வகையறி யாதேபித்தம் வாய்நீ ரூரும்
முந்துசுரந் தீபுரமா மதுநாள் பத்து
முதங்கண்டு தியானித்து மொழிவாய் மின்னே
தந்துலவு குரட்டொளியும் நாடி கண்டு
நலமான கிரிகைதன்னை நாடிப் பாரே. (86)

முறுக்கிதாபம் பொய்சொல்லும் கழுத்தை யசைக்கும்
உதடுவரும் இருமலுண்டா முயர்ந்த தாகம்
சிரிக்குநெற்றி யுடன்கழுத்து மிகவே வேர்க்கும்
சினத்துடனே சம்போகம் பண்ணு மென்னும்
இருக்குமிந்த குணங்கள்நா ளிருப்ப தாகும்
இங்கிதனை நிதானித்துக் கண்டு கொள்வாய்
தரிக்குநிலை யறியாம லவிழ்தஞ் செய்தால்
தணியாத பாவம்வந்து தலைமேற் கொள்ளும். (87)

சித்தவிப்பிரம சன்னி

சித்தவிப் பிரமசன்னி செய்யும் குணங்கள்
சீரான வாதபித்தம் பிரகோ விக்கும்
மத்துமனம் பித்தத்தாலும் வந்த பேரை
வாஞ்சைபோற் தடவியுடன் பார்த்து நிற்கும்
நித்திரையு மில்லையாம் ஆடும் பாடும்
நெடுமூர்ச்சை பிரமித்து சரீரம் நோதல்
இத்தமுடன் புருவத்தை நெரித்து நிற்கும்
இருபத்தஞ்சு நாளென் றியம்பி டாயே. (88)

சீதாங்க சன்னி

சீதாங்க முடல்நொந்து அசந்து நிற்றல்
செல்மூர்ச்சை வயிரிழிவு சேர்ந்து நிற்கும்
பாதாங்க சரீரமெல் லாம்பின் நில்லாமல்
பசியின்றி உயர்தாகம் பதறி யுண்டாம்
மேதாங்க உப்பிசமும் விக்க லுண்டாம்
மேன்மையுடன் ஏழுநாள் மீறா தாகும்
வாதங்க வுடம்பூதும் வலிநில் லாது
வண்டலரும் பூங்குழலாய் வாட்டங் காணே. (89)

கண்டகச் சன்னி

கண்டகுச்சன் பொய்சொல்லும் மாப சோபம்
கருத்துடனே நாக்குணர்ந்து முன்னே பாயும்
பண்டைவயி றுளைந்துப் பிசமே யாகிற்
பசியின்றி உயர்தாகம் மிகுதி யுண்டாம்
விண்டுவரும் சுரமுந்தி புறமே காணும்
விதிப்படிநாள் பதிமூன்றின் மேலு மில்லை
கொண்டலரும் குழல்மடமா தேகுறித்துக் கொண்டு
கூறுவாய் குவலயத்தின் குணங்கள் தானே. (90)

கருணியாச சன்னி

கருணியாச சன்னிக்குத் தாக முண்டு
கடுமூர்ச்சை ச்ரீரம்நோம் வாந்தி விக்கல்
அரணியாசம் பொய்சொல்லும் தலையே யாட்டும்
அதியகுரல் நெரிவுடனே யிரும லுண்டாம்
துரணியாக மத்துனுக்கெனவே யெழுந்தி ருக்கும்
தலைவிலாச் சிரசுநோம் தூக்க மில்லை
பரணியினால் நிமையெழுங்கண் அடவாய்ப் பார்த்து
பத்தொடுநாள் தொண்ணூறும் பரிந்து காணே. (91)

விக்கநாதச் சன்னி

விக்கநாதம் நாக்குவெடி விக்க லுண்டு
வெகுண்டிருமல் நடுக்குதலும் வினவிக் கேள்மின்

கக்கினால் பித்தத்து தங்காதடி வீங்கும்
காதலினா லடிக்கடியெ ழுந்திருக்குங் கண்டாய்
பக்கமுன் னாளும்பனி ரெண்டே யாகும்
பதறாமல் பரிந்துநீ பார்த்துக் கொள்வாய்
தக்கவுடல் திரேகத்துக்கும் நிலமை காணார்
தயங்குவர்காண் மடமாதே தரித்துப் பாரே. (92)

பக்கிநேத்திரத்துச் சன்னி

பக்கிநேத்தி ரத்துக்குக்காண் பரித்து காணும்
பனித்துளிபோல் நீர்வடியும் பார்வை யில்லை
பொக்கமுடன் விருமையுண்டு பொய்யே சொல்லும்
போதவே உடல்நடுக்கும் புணித்துப் பார்க்கும்
இக்குணந்தான் நாளெட்டு யில்லை பத்து
இதுகுணத்தில் வாராது ஏல மாதே
நக்கனார் அகத்தியர்க்கும் அருளிச் செய்தார்
நன்னூலின் விதிப்படியே நயந்து பாரே. (93)

இரத்தவிட்டி சன்னி

இரத்த விட்டி உதடுலரும்
இருமல் விக்கல் வயிறெரிவு
வித்தை நாக்கு முதட்டுடனே
விரியும் சுரமுந் தீபுரமாம்
சுத்த மூர்ச்சை மிகப்பார்க்கும்
சும்மாப் போறே னென்றுசொல்லும்
சத்த நாளும் பத்தாகும்
சரியாய்க் காண்பாய்த் தார்குழலே. (94)

பிரலாபச் சன்னி

பிரலாப முடல்நடுக்கும் பிதற்றும் விக்கல்
பொய்சொல்லும் பேத கங்கள் காணும்
குறையாமற் சுரமிருமல் அதிகங் காணும்
சுவசாம லெழுந்திருக்க மோங்கி நிற்கும்

அறமான தலையாட்டும் அமந்த தாகம்
அதிர்ந்துடலும் நொந்துநிற்கும் அபைய மென்னும்
நிறமான நாளுமோ ரேழ தாகும்
நிச்சயமாய்க் கண்டுகொள்வாய் நிகரில் மாதே. (95)

சீவகச் சன்னி

சீவகச் சன்னியுடன் பார்த்து
சிறுக்கக் கறுத்து நாக்குலரும்
தாவக சுரமுந் தீபுரமாம்
தரியாச் சுவாசம் மேற்கொள்ளும்
தாவக மான தாபமுண்டு
தணியா யிருமல் தழைத்தேறும்
நீவகம் பேசா நித்திரையும்
நீளும் நாளு மொன்பதுவே. (96)

அபிநியாச சன்னி

அபிநியாச சன்னி பாதம்
அமானன் மிறுமி னுக்கும்
நிபிநியாச சரீரம் நொந்து
நித்திரை யாப சோபம்
அபிநியாச வேர்வை தொண்டை
கட்டுங் குணங்கள் கண்டால்
கருண்ணி யாச நாளெட்டு
குறித்துடன் கண்டி டாயே. (97)

சன்னி விவரம் முற்றும்

வாத சரீரம்

வாதமாம் தாது காரண
வண்ணமேற் கருகி நிற்கும்
நீதமாங் கண்க ருத்து
நீர்ப்பாய்ந்து நொந்தி ருக்கும்
பேதமாய்ப் பேசா நீரும்போய்
வெண்மை வலமுஞ் சிக்கும்

நாதனா ரருளிச் செய்தார்
நாக்கது கருத்தி ருக்கும். (98)

பயித்திய சரீரம்

பயித்திய தாது காரணப்
பசுமையா மேனி கண்கள்
அயித்தின் மேல்மூத் திரங்கள்
அவ்வுள்ளி சிவப்பே யாகும்
சயித்திய வார்த்தை பேசும்
தலையது கிறுகி றுக்கும்
நயித்திய் சிவப்பே யாகும்
நாக்கது சிவந்தி ருக்கும். (99)

சிலேட்டும சரீரம்

சேட்டுமம் தாது காரணச்
சரீரமே வெளுத்தி ருக்கும்
வார்த்தை யுந்தனஞ் சொல்வான்
வலமது வெளிருஞ் சீதம்
மூத்திர முறையே கட்டும்
முன்கண்கள் பீளை சாரும்
சீத்தரு நாக்கு தானும்
திரைந்துடன் கன்வெ ளுக்கும். (100)

வாதசுரம்

நடுக்கலும் பிதற்றலும் நளுந்து கூசலும்
இடுப்புடன் சந்துகள் நெற்றி நோதலும்
அடுத்தடு நப்பசியு மசந்த சோம்பலும்
வடுத்திடு மவரும்வழி வாதசுரத்தின் வண்ணமே. (101)

பித்த சுரம்

தாகமும் விக்கலும் தணிந்த நித்திரை
வாகுடன் வயிற்றினில் வாந்தி யாதலும்

ஈகுடன் வாயுலர நிற்கும்நீர் சிவந்தே
தூகுடன் பயித்தியச் சுரமென் றோதுமோ. (102)

சிலேட்டும சுரம்

முகமது வெளுத்து நாவும்
முன்னறி வுரிசை யில்லை
தகவுட னிருமல் விக்கல்
தாழ்ந்துமா தொண்டை நோவு
அகஉடல் தினவு வாநீரும்
அத்துடைக் கும்பல் கண்டால்
செகனரிச் சுரந்தா னுப்பிச்
சேட்டும மென்றி டாயே. (103)

வாதத்தில் வாத சுரம்

வாதத்தில் வாத மாகில்
வளர்நடை அன்னம் போல
நீதிக்கும் உடம்பு நொந்து
நெகிழ்ச்சியாய்ச் சுருக்கும் வாங்கும்
மாதுக்குப் பதரு மேனி
அசனமும் பட்ச மாகும்
மேதக்க தனத்தின் மின்னே
மேனியை யறிந்து கொள்ளே. (104)

வாதத்தில் பித்த சுரம்

வாதத்தில் பித்த மாகில்
வாக்கது குளறி நிற்கும்
பேதித்துத் தலையி டித்து
பிணங்கிய குணங்கள் வேறாய்
தாதித்து புத்தி தானும்
தடைபடு தடங்கண் மாதே
கோதித்த நாவு தானே
குன்றியே நிற்குந் தானே. (105)

வாதத்தில் சிலேட்டுமம்

வாதத்தில் சிலேட்டும மாகில்
வலியொடு வீக்க மாகும்
பேதித்துத் தலையி டித்து
பிணங்கியே குணங்கள் வேறாய்
தீதத்த மெய்வெ ளுத்து
திடமுடன் வசனம் சொல்லாய்
பேதமாய் வாய்வு நாலும்
பெருகவே கோப முண்டாம். (106)

பித்தத்தில் வாதம்

பித்தத்தில் வாத மாகில்
பிடரியுங் காலுங் கையும்
குத்தது போலே யாகும்
குறுகிமெய் தந்து பின்னை
அத்தியா யுலரு மேனி
ஆகமுஞ் சுரத்தால் நோவாம்
புத்தியு மிடியு மிக்கப்
பொறுமைபோம் கோப மாமே. (107)

பித்தத்தில் பித்தம்

பித்தத்தில் பித்த மாகில்
பிதற்றிடும் கிறுகி றுக்கும்
சத்தியும் அற்ப மாகும்
சரீரத்தி லிளைப்பு முண்டாம்
அத்தியா யுலரு மேனி
ஆகமும் வேற தாகும்
வத்தியே சரீரந் தானும்
வறண்டிடும் வீக்க முண்டாம். (108)

பித்தத்தில் சிலேட்டுமம்

பிதத்தத்தில் சிலேட்டும மாகில்
பிதற்றிவாய் குளறி நிற்கும்

சத்தியும் வாநீர் தானும்
தாண்டியாம லோடு
சுத்திய தாகு மெல்லாம்
சுழன்றிடும் வயிறு நோவாம்
பித்தழு மெடுத்துக் கொட்டப்
பிடரியும் நோவ தாமே. (109)

சிலேட்டுமத்தில் சிலேட்டுமம்

சிலேட்டு மத்தில் சிலேட்டும்
திறமதா யறியச் சொன்னேன்
ஆர்ப்பணம் நல்ல தல்ல
அழிவது மெய்கண் டாயே
கூற்றுவ னிவனே யாகும்
குறுமுனி யருளிச் செய்தார்
சாத்திர விதியே சொன்னோம்
யாத்திரை நாடி தானே. (110)

சிலேட்டுமத்தில் பித்தம்

சிலேட்டு மத்தில் பித்தமாகில்
தின்பது கசப்புண் டாகும்
பார்பெறு நாவும் வாயும்
பலவித புளிபு ளிப்பாம்
சேற்பது பேச்சு மாறும்
திடமும்நாக் கோழை யாமே
சாற்பது பண்ணும் பீளை
சாரிடும் சத்தம் வேறாம். (111)

சிலேட்டுமத்தில் வாதம்

வாட்டமாம் சிலேட்டு மத்தில்
வந்திடும்வாத மாகில்
நாட்டிய கால்க ளெல்லாம்
நரம்பெல்லாம் வலித்து நிற்கும்
கூட்டிய பிடரி தானும்
குண்ணவே வலிக்கு மல்லால்

நாட்டிய விழியு மெல்லாம்
நாக்குவாய்க் குளறுந் தானே. (112)

கைப்பெல்லாம் பித்தமொழி காசினியி லதீத
திப்பெல்லாஞ் சிலேட்டுமம் தேனொழிய – அப்புப்
புளிப்பெல்லாம் வாதமாம் பூதலத்தில் நெல்லிக்
கதுப்பெல்லா மத்தக் கரி. (113)

பித்த சிலேட்டும சுரம்

இருமலுந் தாகமும் இயன்ற கூச்சமும்
பொருமலும் வேர்வையும் பொய்பித் தத்தாலும்
மருமயிர்க் கூச்சிட மார்பு நோதலும்
பெருமையின் சுரமிது பித்த சேட்டுமம். (114)

பொய்சொல்லும் முகங்க ருக்கும்
போந்துடல் நொந்து வேர்க்கும்
பொய்சொல்லும் மூத்தி ரங்கள்
பொருமல் பிதற்று மாகில்
மைசொல்லும் விழியினாளே
வாதமாம் பித்த மென்று
கைசொல்லும் சுரத்தை நீயும்
கண்டுடன் குறித்தி டாயே. (115)

வாத சிலேட்டும சுரம்

தொண்டையு முடம்பும் நொந்து
தொக்கற முகம்வெ ளுத்து
கண்டது உப்பி சமுகமே
கடுமயிர்க் கூச்சிடு மாமே
விண்டுவா யிலற்றல் பிதற்றல்
வெகுண்டல் நாத்தி ருக்கல்
வண்டல்கார் குழலின் மாதே
வாதசிலேட் டுமசுரமாய்க் காணே. (116)

பித்தவாத சிலேட்டுமம்

காயு முடம்பு தாநடுக்கும்
கண்ணுஞ் சிவக்கும் நாவூலரும்
வாயுங் கருக்கும் குளிரெடுக்கும்
வயிறு கழியா தேயிருக்கும்
பாயிற் கிடவா தலற்றிவரும்
பக்கம் வலிக்கு மொருபுறத்தே
பேயும் பிடித்து தென்னலுமாம்
பித்த வாத சிலேட்டுமமே. (117)

பூத சுரம்

பூத சுரத்தின் குணஞ்சொல்வேன்
பொய்யே பேசும் கண்பருக்கும்
பாதம் புறங்கால் துடிப்பெய்தும்
பாடுஞ் சிரிக்கும் பயமில்லை
காதி சுரமுந் தீபுரமாம்
கவட்டித் தின்னும் போசனத்தை
நாதித் துடலும் தரித்திருக்கும்
நாடிக் கொள்வாய் மடமாதே. (118)

அசீரணச் சுரம்

முன்போ லேப்பம் பரிமளிக்கும்
முழங்கால் குத்தும் மதுந்துநோம்
இன்ப மான தொண்டகமும்
இதுவே சுரமும் தீபுரமாம்
அன்பில் லாத விக்கல்வரும்
அக்கினி மந்தம் பசியில்லை
இன்பே அசீரணச் சுரமென்று
இயல்சேர் முனியும் தெளிந்துரைத்தார். (119)

ஆவிகா சுரம்

தூர நடந்தால் உடம்பிளைத்தல்
துலையா வேலை செய்தாலும்

T. 21988

ஆரம் பெரிய அவிகாதம்
அமந்த சுரமாம் அதிதாகம்
கூர வேர்வைச் சரீரம் நோம்
குளுமை தேடும் கூசிவரும்
பேரம் பெரிய வேற்கண்ணாய்
பேணி யறிந்து கொள்வாயே. (120)

துக்க சுரம்

துக்க சுரத்தின் நாடிமந்தம்
தொத்தி காயும் தலைவலிக்கும்
மிக்க தாகம் மிகுதியுண்டாம்
வெளிறு மேனி மெல்லியரே
அக்கு வடத்தா னருள்செய்ய
அம்மை யுமையாள் கேட்டருளத்
தக்க நூலின் பயன்களையான்
தவறா துரைத்தேன் கண்டாயே. (121)

அத்தி சுரம்

அத்திசு ரந்தா னுடல் வெளிறும்
அமந்த தாகம் சத்தியுண்டு
நித்திரை யாகு முடம்பிளைக்கும்
நீடு கூடில் சுரங்காணும்
நித்த னருளிச் செய்தபடி
நிதனாங் கண்டு கிரிகைசெய்யும்
சித்த மனதுப் பெரியோர்கள்
தெரிந்து மிதனைக் காண்பீரே. (122)

மாங்கிச சுரம்

உதடு பருத்து முடல்நோவாம்
உற்ற வேர்வை யிருமலுண்டு
அதடும் பசியும் தாகமுண்டு
ஆன மயிரும் கூச்செய்தும்
வதடு மாங்கிச சுரமிதென்று
வகுத்துங் காண்பாய் மடமாதே. (123)

வாதாதி சுரம்

வாதா திசுரம் வலங்கடுக்கும்
வயிற்றை நுரைக்கும் தொப்புளின்கீழ்
தீதே வாடும் வயிறூதும்
தலையை வலிக்கு முடம்புநோம்
போதா தொருகால் அசந்துவிடும்
பொத்தே பேசும் வயிறளையும்
பேதா யிந்தக் குணந்தன்னைப்
பேணி யறிவாய்ப் பெருநிலத்தே. (124)

பித்தாதி சுரம்

பித்தா திசுரம் வலஞ்சிவக்கும்
பிசறி யொருக்கால் பசித்துவிடும்
ஒத்தே யொருகால் சீதம்விழும்
ஒளிரு வயிறு கடுத்துநோம்
வெத்தா னுரைக்கும் வெச்சென்னும்
வெகுண்ட தாகம் மூர்ச்சையுண்டு
சத்தே வாக்கு உதடுவரும்
சலியா பிரமை சார்ந்துநிற்கும். (125)

சிலேட்டும அதிசாரம்

சீதம் விழுந்து நுரைக்குமலம்
சீவேத வண்ண மிருமலுண்டு
ஊதல் மிகுதி அருவருப்பு
உரிசை யறியப் படாநிற்கும்
காதல் வயிறு கடுத்துநோம்
கண்ட சேட்டும அதிசாரம்
கோதை குழலா ளிக்குணத்தைக்
குறித்துச் சொல்வாய் குவலயத்தே. (126)

சுரா அதிசாரம்

சுராதி சாரம் தாகமுண்டு
சுரமுந் தீபுரம் வயிறுநோம்

வராத ருவரும் புரிசையில்லை
　　வயிறு கழியும் வகைவகையாய்
தராத சிதரந் தன்னிற்
　　கழியு மிவைகள் கண்டாற்
புராத ரன்வகுத்த வகைதன்னைப்
　　புரிந்துங் காண்பாய் பூங்குழலே. (127)

அதிசாரம்

அதிசாரம் தோடந் தானும்
　　அதிதா கம்மேற் குளுமை
கதிதாகம் பிதற்றும் வார்த்தை
　　கைகாலும் குளிர்ந்து விக்கல்
உதிதாகம் உடல்ந டுக்கும்
　　உப்பிசம் ஆப சோபம்
பதிதாகம் உறக்கும் வேர்க்கும்
　　பறவையா யிரத்தை மவிழும். (128)

தேன்போலும் கரும்பைப் போலும்
　　தெள்ளிய தைலம் போலும்
சீய்போலும் நாற்ற முற்றுச்
　　சீயதோ ரத்தம் போலும்
வான்போலு மிகுதி யாக
　　வயிறுகள் கழிய ஊற்றும்
தான்பேசும் வசனங் கம்மல்
　　தரிப்பில்லா அசாத்திய மாமே. (129)
முல்லைப் பூப்போற் கண்வெளுத்து
　　முதிர்ந்த வசனம் குயிற்தொனியாய்
அல்லி மலரும் நெய்தலும்போல்
　　அரிய கண்ணும் தெளிவுற்று
சொல்லுஞ் தும்மல் தலைத்தினவும்
　　வறண்ட உடலும் அலைகுலுற்று
நல்ல நாக்கு மிருதுண்டாய்
　　நன்று தாகம் நன்றாகும். (130)

கடைக்கண் ணில்ரத்த மில்லாமற்
காதுங் கேட்க வாராமல்
அடுத்த சுரமுந் தீபுரமா
மல்லாந் திருக்கில் குளுமையெய்தும்
கடுத்த முகமும் காந்தியற்று
கைகால் மூக்கும் மார்பு தொப்புள்
விடுத்த குளுமை வலிப்புவிக்கல்
மேனி நாற்றம் பேய்பித்தம். (131)

பிதற்றும் தலையும் மிகநடுக்கும்
பேசுந் தொண்டை சேட்டுமம்தான்
அதிர்த்த தாகத் தோடிருக்கும்
அதிக பேச்சுக் கேதொனியாம்
கதித்த கண்ணும் விரிந்திருக்கும்
கடிய நாடி மிகநடக்கும்
பதித்த குணங்க ளிவைகண்டாற்
பார்க்கத் தீரா தென்றுரையே. (132)

லங்கண நிதானம்

உறங்கியே யெழுந்தி ருந்து
உபவாச மிருந்த பேர்க்கும்
கறங்குபோல் நடந்து கஞ்சா
கனமது உண்ட பேர்க்கும்
அறங்கொள்ள அபச்சு மாரி
அதிகோபம் பேய்பி டித்தால்
நிறங்கொள்பெண் புணர்ந்த பேர்க்கும்
நிச்சயப் படாது நாடி. (133)

விருத்தற் குங்கர்ப்பி ணிக்கும்
வியனுடம் பிளைத்த பேர்க்கும்
வருத்து சயரோ கிக்கும்
வழிநடத் தே யிற்ற பேர்க்கும்
நிருத்தர மதிசா ரந்தான்
நேத்திர ரோகிக் காரன்

ஒருத்தர்க்கும் லங்க ணைந்தான்
ஒவ்வா தென்று ரைத்தார். (134)

சுரத்துக்கு நாள் நிதானம்

சுரம்வந்து செலிக்க லுற்றால்
சொல்லிய நாலு நாளும்
கரமிடங் கீழா வைக்கில்
கால்முகம் பல்வி ளக்கிப்
பரமுடன் லெங்க ணைந்தான்
பரிவுடன் வெந்நீர் கொண்டு
உரம்பெற அஞ்சா நாளில்
உதந்துடன் கஞ்சி வாரே. (135)

வாராறு நாளுங் கஞ்சி
வகைபெற ஏழா நாளில்
பேரான கண்டூசம் பண்ணிப்
பேணியே மருந்தே யீக
ஓரான வொன்ப தாநாள்
உகந்துட னீதல் நன்று
வீரான காய்ச்சல் விட்டால்
விரோசனங் குளிகை கொள்ளே. (136)

கொள்ளுநீ அவிழ்தந் தானும்
கொடுஞ்சுரம் மத்தியா னத்தில்
மெள்ளவே கஞ்சி தானும்
மேம்பித்தம் இரண்டாஞ் சாமம்
தள்ளொண்ணா மந்த வாதம்
தாதுக்கு மூன்றாஞ் சாமம்
எள்ளொண்ணாச் சிலேட்டு மத்துக்
கோபெரும் மத்தி யானம். (137)

இலட்சணம்

வாத சுரத்துக் கேழுநாள்
வகுத்த பித்த மாறுநாள்

ஓது மைய்ய மொன்பதுநாள்
உகந்த தொந்தம் பத்துநாள்
நீதஞ் சொன்ன நாட்சென்றால்
நில்லாச் சுரமும் பக்குவமாம்
பாதப் பெரிய சுரத்துக்குப்
பகுத்து நாளை யறிந்துகொள்ளே. (138)

சேட்டும மேழும் பித்தாகில்
தித்திப்பு மீறித் தோன்றும்
மாற்றிய புளிப்பு மீறில்
வாதத்தின் குணம தாகும்
ஏற்றிய கசப்பு மீறி
எழும்பிடில் பித்த மாகும்
சேட்டுமம் திரள்நீர் பித்தம்
தீயது காந்து வாதம், (139)

கண்டீ ரூப லட்சணத்தை
கதிக்கும் வாதம் சரீரநிறம்
பண்டு பயித்தியச் சரீரமென்றால்
பச்சைச் சிவப்பு யிரண்டுநிறம்
மிண்டு சிலேட்டுமம் வெள்ளைநிறம்
மிகவே தொந்தம் மிச்சிரவண்ணம்
கண்டு சன்னி வாதமென்றால்
கருமயில் வண்ண மாயிருக்கும். (140)

சற்றே கேளீர் வாதமென்றால்
தாண்டுஞ் சத்தம் கொஞ்சமதாம்
பெற்றும் பயித்தியம் பெருவார்த்தை
பெழிலுஞ் சேட்டுமம் மீன்மச்சம்
மற்றும் தொந்த தேகிக்கும்
மருந்து சற்றும் பலவிதமாய்
முற்றுஞ் சன்னி வாதமென்றால்
முதிரக் கூப்பிடும் ஊமையுமே. (141)

நேத்திரப் பரிட்சை

நேத்திரப் பரிட்சை வாதக்கண்
ரோகம் கருத்து நீர்வடியும்
சாத்திரப் பயித்தியக் கண்சிவந்து
தன்னும் பச்சைகள் சீயைப்போல்
நாத்திர சிலேட்டுமம் கண்வெளுத்து
நன்று பீளைச் சாறுமென்றே
வாத்திரச் சன்னி வாதக்கண்
மற்றும் சிவக்கும் காமாலை. (142)

நாக்குப் பரிட்சை

நாக்குப் பரிட்சை வாதமென்றால்
நண்ணு முடல்போற் பச்செண்ணும்
ஏக்கும் பயித்திய நாக்கொண்டால்
இசைய கருத்து சிவந்திருக்கும்
நீக்கும் சிலேட்டுமம் நீருண்டாய்
ரேகம் வெளுத்து வளுவளெண்ணும்
தாக்குஞ் சன்னி வாதமென்றால்
சாகா கருத்து நீருமில்லை. (143)

மலப்பரிட்சை

மலந்தான் செனல்நினை வாதமென்றால்
மலமும் ரத்தமும் மலங்கருக்கும்
குலந்தான் பயித்திய மலமென்றால்
கொடிய பச்சைச் சிவப்பாகும்
சலந்தான் சிலேட்டும மலமென்றால்
தன்னு வெள்ளை சீதமென்றே
பலந்தான் தொந்தம் ரோகிக்கும்
பலபல விதமாய் விடுமலமே. (144)

சலப்பரிட்சை

ஏந்து மூத்திரம் வாதமென்றால்
எழிலும் வெளுத்துச் சிறுத்துவிழும்

நாந்து பயித்திய சலமென்றால்
நண்ணா சிவந்து கடுத்துவிழும்
ஆந்து சிலேட்டுமம் சலமென்றால்
அடவே நரைத்து நூலிழையும்
பாந்து தொந்த ரோகிக்கும்
பலபல விதமாய் விடுஞ்சலமே. (145)

வாதத்தின் குணம்

வாதத்தின் குணமே தென்னில்
வயிறது பொருமிக் கொள்ளும்
தாகித்து யிடுப்பு கைகால்
சந்துகள் கடுப்புத் தோன்றும்
பேதித்த மலங்கள் தானும்
பேதியாய் நின்று பின்னும்
தீதத்த மெய்நீர் தானும்
செறுப்புடன் குருத்து வீழும். (146)

பித்தத்தின் குணம்

பித்தத்தின் குணமே தென்னில்
பிதற்றிடுங் கிறுகி றுக்கும்
சத்தியு மற்ப மாகும்
சரீரத்தி லிளைப்பு முண்டாம்
சுத்திய பேய தாகும்
சுழன்றிடும் வயிறு நோவாம்
பித்தமு மெடுத்துக் கொட்டப்
பிதற்றிடும் நோவும் போமே. (147)

சிலேட்டுமத்தின் குணம்

அண்டியும் சிலேட்டு மத்துக்
கடையாள முடம்பு வேர்க்கும்
நன்றென வாய்நீ ரூரும்
நாவும் வழுவ ழுத்திருக்கும்
ஒன்றிய சிறுநீர் தானும்
உண்மையா யிழிந்து வீழும்

மண்டல்சேர் தோடந் தன்னை
வகுத்துநீ யுணர்ந்து பாரே. (148)

அசீரணம்

சொல்லு நால்வகை அசீரணத்தைச்
சொல்வேன் அசேச அசீரண
அல்லும் பகலும் தலைநோகும்
அதிக விரப்பட்ட முடம்புநோம்
புல்லும் நிவிதாய் அசீரணம்
புளித்தேப் பிட்டு ஊதுமென்றே
கல்லுங் கரையும் தாமென்றால்
கடிய சுவாசம் தோன்றிடுமே. (149)

ஆதியக் கடவுள் ளானை
அடியினைப் போற்றி செய்து
தீதுறு வியாதி தன்னைத்
தெளிவுட னறிய வேண்டி
கோதறு நல்லோர் சொன்ன
குணமுள்ள பாடல் தன்னை
நீதிவாய்ப் படியின் மீதே
நெறியுடன் உரைக்க லாமே. (150)

கண்ரோகம்

விண்ணிற் சுழலும் மதுமிகுந்து
மிகவே குத்தி திமிர்த்தெங்கும்
கண்ணைப் பார்க்கில் மஞ்சணித்து
கனக்குங் கரமு மொருபக்கம்
என்ணிக் கரும மன்றிசெய்ய
இளைப்பு முண்டாம் துயருண்டாம்
நண்ணிப் பெரிய தாதுக்கும்
நவிலுங் கண்ணின் ரோகமிதே. (151)

பித்த பாண்டு

இருந்தெழுந் திருக்கும் போதும்
இருகாலு மசந்து சந்து

பெருகவே நடக்கும் போது
பேச்சுடன் மூச்செ ரிவதாகும்
வெருவுரு கிறுகி றுத்து
மேனியும் வெளுத்துத் தைக்கில்
பெருகிடும் பித்த பாண்டு
எனப்பலம் பேச லாமே. (152)

காமாலை

முகமு மூதிக் கண்வெளுத்து
மூச்சு நடக்கில் முட்டதுவாய்
கரமுந் தடித்த நாவறண்டு
.... வெளுப்பேறும்
செகமே சொன்னோம் காமாலை
செய்யுங் குணங்கள் வகையாமே. (153)

அழல் குட்டம்

இருந்தெழுந் திருக்கம் போது
எதுக்கா லசந்த சந்து
வருந்திடத் திமிர்ந்து வீங்கி
வறண்டுடல் வெடித்துப் புண்ணாம்
திருந்திய வயிறு தானும்
செயல்கெடப் பொருமு மாகில்
அருந்தவ முனியு ரைத்தார்
அழல்குட்ட மென்றுந் தானே. (154)

எரிகுன்மம்

வயிற்றை யெரித்துக் குடல்பிரட்டி
வாய்நீர்ச் சுழற்றி தலைகனத்து
உயிர்ப்பை யழிய கிறுகிறுத்து
ஓங்காளித் தேப்ப முண்டாய்
மயிர்க்கால் வழியே வேர்வையுறும்
வயிறு பொருமி மந்திக்கும்
வயிற்றை யெரிக்கு மெரிகுன்மம்
என்ன விமையோர் சொல்லுகுறி. (155)

சத்தி குன்மம்

மயங்கிடும் வெளுக்கு மேனி
வாய்வுமே மிகுந்து பற்றும்
செயங்கிடச் சத்தி பண்ணி
செரித்திடாத் தெரிக்கு நெஞ்சுப்
பயங்கெட அன்னம் வொட்டாப்
பயித்திய மிகுந்து நின்று
தயங்கிடும் சத்தி குன்மம்
தானென்றும் தடங்கண் மாதே. (156)

வாத குன்மம்

ஈரலும் நெஞ்சு வற்றி
எரித்திடு முளையும் பக்கம்
கார்செறி கபாலந் தானும்
கனத்துடன் பிரட்டிச் சாற்றி
நேர்பெற கிறுகி றுக்கும்
நின்றுறத் குடல்வ லிக்கில்
வாரடர் முலையாய் கேளே
வாத குன்ம மாமே. (157)

பித்த குன்மம்

தலையுங் கனத்து வோங்காரத்
தானே மிகவாய் வாயூறி
நிலையுங் கிடவே கிறுகிறுத்து
நின்றே வேர்த்து நெஞ்செரிக்கும்
குலையுஞ் செய்யும் பித்தகுன்மம்
கொல்லும் குன்ம மிதுவென்று
கலையால் வெல்லும் தமிழ்முனிவர்
கண்டே போகப் பேசுவரே. (158)

வலிகுன்மம்

வந்தே உதிரந் தனில்வலிக்கும்
வயிறு ழுற்றி மந்திக்கும்

நொந்தே மேனி வறண்டுலர்ந்து
நோயு மிகுந்து தலைநடுக்கும்
தந்தால் மருந்து தனைமீறும்
தகர்ந்து துயர்மிக வுண்டாம்
வெந்தே விழுந்து போமழலும்
விடாதே மிகுந்த வலிகுன்மம். (159)

கபால குன்மம்

தலையுங் கனத்து வலித்துயர்ந்து
தருகாத மற்றும் நீர்த்துடங்கும்
தலையு நடுக்கும் கிறுகிறுக்கும்
காதே டுச்சிக் கண்புருவம்
முலையுங் குத்திப் பிடரிநரம்பு
முலையு மனந்தல் வாயூறும்
கலையிவை பற்றி யுள்ளடங்க
கதிக்கும் கபால குன்மமிதே. (160)

மகா குன்மம்

உற்றதோர் கீழ்வ யிற்றில்
உழன்றுதா னலையும் போல
பற்றியே வலித்துப் பின்னும்
பறந்துதான் பொருமு மாகில்
மற்றுள்ள சூலை யென்றும்
மதித்திடல் முனியு ரைத்தார்
கற்பெறு குன்ம மென்று
கருதியே கண்டு கொள்ளே. (161)

மறந்திடும் அன்னந் தன்னை
வயிற்றினில் வலியுந் தோன்றும்
சிறந்திடும் கஞ்சி தண்ணீர்
தேடிடும் கொள்ள வொட்டார்
இறந்திடா துயரந் தோன்றும்
இருத லத்துவ மானால்

வறண்டுடல் மிகுதி யாகும்
மகாகுன்ம மென்ன லாமே.
(162)

மேக நிதானம்

மாத ருடமயிவ மகர திண்டியே
சேதமுற வேவருநோய் தேடியே – ஆதரவில்
வந்துநொந்து மெள்ள வளரும் பிரமியங்கள்
சிந்தைதனில் காண்பார் தெளிந்து. (163)

பவுத்திரம்

வந்து மிகுந்து வளரும் பிரமியத்தில்
முந்தியிரு வர்தம் முளைக்குமே – பிந்தவே
அண்டமொடு சூலை யதுவும் பவுத்திரம்
உண்ட தெனவே யுரை. (164)

நீரைப் பெருத்துச் சிறுத்துப் படபடத்து
பாரதிரி தோடத்தைப் பற்றுவிக்கும் – சேரவே
கூடும் புணர்ச்சிமிகக் கூடாது தாதுகெடும்
வாடும் பிரமியங்கள் வந்து. (165)

காயுங் குளிரும் கனக்கும் தலைவலிக்கும்
தோயுமிக வுள்ளெரிப்புத் தோன்றுமே – காயும்
வரள செயல்கெடுமே மாங்கிசமும் வற்றிப்
பிரள பிரமிய மாமே. (166)

மாதம்பல நாலங்கு மேலகக் கல்லடைக்கும்
சேதமற மிகுதி செய்யுமே – வாதம்
வருமே பவுத்திரம் வன்போகச் சூலை
தருமே சலப்பிரமி யம். (167)

திரண்டு புரண்டு கீழ்வயிற்றில்
சீதமாய் மாத விடைபோல்
உருண்டு குருதி மிகுந்துவிழும்
உளைபும் தொடையு முளைத்துவரும்

திரண்டு சிலநாள் சிதறி நிற்கும்
சிதமாய்க் கருவை யழுப்பிக்கும்
உருண்ட தாகச் சூரையென்னும்
உறுதி கண்டு உரையீரே. (168)

கர்ப்ப விப்புருதி

பொருமித் திரண்டு கீழ்வயிற்றில்
புண்பட் டழுந்துஞ் செயல்கண்டு
மருவிப் பழகி நின்றாக்கால்
மயங்கிச் செய்கை மாறா
துருவிப் பொழிதல் போல்மேனி
உலர்ந்து திரங்கி வுவண்டாய்க்
கருவை யழிக்கும் கொடியிடையே
கருதுங் கர்ப்ப ரோகமிதே. (169)

திரண்டு புழுக்கை அருண்டுவரும்
திரேகச் சலமும் பரித்துவிடும்
வறண்ட வுடலும் வற்றிவரும்
மயமும் கெட்டு தாதமுத்துப்
திரண்ட தனத்து மடந்தையரே
தீர கர்ப்ப விப்புருதி
உருண்ட புழுக்கை யுள்மூலம்
உளையுங் கர்ப்ப ரோகமிதே. (170)

திரண்டுகீழ் வயிற்றைப் பற்றிச்
சித்திநீர் ரத்தம் வீழ்ந்து
புரண்டுதான் வலிக்கு மாகில்
பொல்லாத கர்ப்பச் சூரை
வரண்டுதான் மலத்தி யங்கிதான்
மயங்கி வருமே யாகில்
புரண்டுதன் வலியைத் தீர்க்க
மருந்தினைப் புகலு வேனே. (171)

வெப்புப் பார்வை

அப்பு காற்று மிகவுண்டாம்
அதிர்த்தி ருந்து வுடல்வற்றி

கப்பைப் புளிப்பை மிகத்தேடிக்
கனல்போல் மேனி வெதுப்பலுமாய்
உப்பு வயிறு தான்பொருமும்
ஒருபக் கத்தைத் தான்கேட்கும்
வெப்புப் பார்வை யிதுவென்று
முன்னோர் உரைத்த குறியாமே. (172)

கசரோகம்

இருமியே செயலுங் கெட்டு
இடையிடை சுரமுந் தோன்றி
அருவிய மிடருங் கண்டி
அற்பமே வாந்தி யாகும்
மருவிய அசனத் தாலும்
மருந்துடன் தாது வற்றி
கருவியே குறைந்து வாடும்
கசரோக மென்ன லாமே. (173)

உள்மாந்தை

நெஞ்சுடல் பழுக்கல் பக்கம்
நினைவழிந் திருமல் நொந்து
பஞ்சுகொள் சுரமுந் தோன்றி
பழுத்துள்ளே சீயுங் கட்டி
அஞ்சவே அய்யம் பித்தம்
அசனமும் ஒறுத்து வந்தால்
உஞ்சிடா துன்மை சொன்னோம்
உள்மாந்த மென்ன லாமே. (174)

நீராம்பல்

உடம்ப துலர்ந்துள் ளிருமலும்
உண்டாய்தான் வீங்கி நாவறண்டு
தடம்ப வெளுத்துப் புறங்காலும்
தடித்து வீங்கித் தாகமுமாய்
அடந்தே யெழிச்சி தொடர்ந்தோடும்
அனந்தல் மிகவே வுண்டாகும்

மடந்தாய் சொன்னோம் நீராம்பல்
வகுத்த குணங்கள் வகையாமே. (175)

மாரொற்றும் வயிறுந் தோறும்
வகைபட விக்க மாகும்
நேரொற்ற காயம் வற்றி
நிறமது வெளுத்து நாவும்
நீர்வற்றி தண்ணீர் தேடும்
நினைவுற்றுப் பிளவுங் கேட்கும்
வாரொற்று முலையாய் சொன்னோம்
வகுத்தநீ ராம்ப லாமே. (176)

பேராம்பல்

வீங்குஞ் சலமு மிககோர்க்கும்
மிகுந்தே பொருமும் உடம்பெங்கும்
வாங்கும் அமிர்தம் தனைத்தோடும்
மருவித் துயர மிகுந்துநிற்கும்
ஏங்கு மிகவே பேராம்பல்
இதுவே செய்யுங் குணமிதுவே. (177)

வாதகரப்பான்

சந்துதான் மொழிய பெருத்து
தனங்களும் உளைந்து வீங்கி
வந்துதான் புண்போல் காயும்
வருந்தியே யிருந்து வாடும்
நொந்துதான் திரும்பொண் ணாது
நோவுடன் வெதுப்புந் தோன்றும்
இந்தநோய் வரிலே வாதகரப்பான்
என்றி யம்ப லாமே. (178)

கண்ணுங் தூங்கி நடுஉந்தி
கனத்து சுரத்து வெதுப்புமுடல்
அண்ணந் தாடையுங் கனத்திருக்கும்
அசந்தே உடம்பு கிறுகிறுக்கும்

மண்ணிற் பிறந்தார் தங்களுடல்
வந்தே வுறுதி மயங்கிடுகில்
எண்ணில் வாத கரப்பனென
இதுவும் பேச லாமே. (179)
குத்த லெடுத்த துண்டானால்
கொல்லா திருந்தால் எழுகமுத்தில்
அத்தைத் தள்ளி அன்பதனில்
அடுத்தே யறிந்து மருந்தேசெய்
உத்த உறக்கம் உள்மூச்சு
உள்ளும் புறம்பும் தான்வாங்கில்
செத்த ரிவையே திண்ணமெனத்
திறந்தே உரைக்க லாமே. (180)

பிறவிச்சு

குத்த லெடுத்துக் கொண்டேகி தானுமீறும்
மெத்த விரைந்துடங்கி வேர்க்கும் - பத்தியமே
சீரு மெதிர்தள்ளும் சிக்கென்னப் பற்பூட்டி
ஏரும் பிறவீச் சென்னும். (181)

உள்குத்து

வேர்த்து வெதும்பிற் கிட்டும்
விரைந்து குத்தி தாபிக்கும்
சீர்த்த மிகுந்து கஞ்சிதண்ணீர்
தேடுங் கொள்ள வொட்டாது
பார்த்த மனித னிருக்கலுமே
பரியும் வாயால் கீழ்நோக்கிப்
பேர்த்தும் பறந்து உள்குத்து
பேசிச் சொல்வார் பெரியோரே. (182)

சருவாங்க வாதம்

கடுக்கு முளையுங் கனத்துமிக நொந்து
படுத்து முழுதெங்கும் பார்க்கும் - அடுத்த
சருவாங்க வாதம் தரணியோர் பேசும்
மருவாங் கப்பசுவுக் கெல்லாம். (183)

கிராணி

பொருமி யிரையுங் கழிந்திருக்கும்
போதப் புறங்கா லதைத்துவரும்
மருவு மஞ்சணஞ் செய்யாது
வறண்டே வுடம்பு வற்றிவரும்
வெருவும் வாய்வு கிராணியென
விரித்து முனிவர் விளம்பினாரே. (184)

பெரும லிரைச்சல் செரியாமல்
புளித்தே யேப்ப மிகவிடுதல்
இருமல் நளுமல் விறாவிடுதல்
இளகி வுலமு முடன்கழிதல்
பெருகப் பேசு மபானமிது
பெறுவார் தேர்வலி புண்ணாகி
வருகிற் குறுகிப் பலன்குறையும்
வாய்வு கிராணி வகையாமே. (185)

மூலரோகம்

வற்றி வலந்தீய்ந் துடல்வெளுக்கும்
சற்று மிரைச்சல் தணியாது – முற்றுமுது
மூலமாம் ரோக மெனமுனிவ ருரைத்தபடி
சீலமாய்க் காண்போற் தெளிந்து. (186)

அக்கினி மந்தம்

தின்று பசிமிகுந்து தின்று வயிறுளைந்து
வென்றி யதுதின்ன விரும்புமே – மின்றுமது
சந்தோச மாகத் தயையாக வார்த்தைசொல்லும்
மந்தாக் கினியென்னும் வாய்வு. (187)

வலமுங் கழியும் கிறுகிறுக்கும்
வறண்டால் வயிறு வலித்தலையும்
செலமு மிகுந்து கழிந்திருக்கும்
செருக மாற்ற மலத்துள்விழும்
பிலமுங் குறைந்து நயனமுகம்
பேதப் படவே வெளுத்திருக்கும்
அலையுங் குணங்க ளிவைகண்டால்
அக்கினி மந்த மிதுவாமே. (188)

எண்பது வாதந் தன்னை
இருவகைப் பகுத்துக் காணீர்
தண்பென அரைக்கு மேலே
நாற்பது வாத மாகும்
பண்புசேர் அரைக்குங் கீழே
பகுத்தது நாற்ப தாகும்
வண்புசேர் குழலி னாளே
வாகடத் தியல்பு தானே. (189)

குடல்வாதம்

உடலிடை யோடி மூன்றும்
உளைந்து கைகால் சந்து
குடலிடை சுவப்பிட் டோடும்
குமரிக்குங் குடலில் தங்கும்
கடலிடை தாங்க வென்ன
கலங்கிடும் கலக்கி நிற்கும்
நடலிடை குடல்வா தத்தின்
குணமென நவின்ற தாமே. (190)

ஓடிய வாத மாகில்
உடல்தலை நெஞ்சு சந்து
தேடியே கால்கள் கைகள்
திரமதாய் பிலக்க வொவ்வொ
வாடிடும் மேனி தானும்
வறண்டிடும் நாவு மல்லும்
ஓடிடும் உடல்கள் தோறும்
உளைவுடன் குத்து மென்னாா. (191)

கபாலவலி

ஓடிடு முடல்தோறு முளைந்தே மருகில்
மேவுருகால் விடாமல் மிகுத்தும்
வாடிடுங் காயம் வறண்டுவரும்
வலுவாய்ப் பதறும் உளைவாதம்
தேடிப் புணர்ச்சி தனைச்செய்யார்
செரிநீர்க் கரிசி தெளிந்துவரும்
நாடிக் கபாலக் கலப்புவலி
நயந்தே நாளில் நல்குவதே. (192)

குடல் வாதம்

குடலில் வலிக்கும் காலுளையும்
குமுறு மிரையு மந்திக்கும்
உடலி லடங்கி வோடிநிற்கும்
உருகால் விடாமல் மிகக்குத்தும்
கடலில் தரங்க மதுபோல
கலக்கு மோடே வாகைசெய்யும்
திடலில் பெருத்த வரல்போலத்
திகைக்கும் குடலில் வாதமிதே. (193)

வர்ண வாதம்

உதிரஞ் சந்து மயக்கமுடன்
உவாந்தி உடலுள் மூச்சுமுண்டாய்
இதர முகமு மிகக்கருதி
இரவே கழுத்து மிகநோவாம்
முதிதன வர்ண வாதமென
முனிவ ரருளிச் செய்தபடி
பதமுறு வேத சாத்திரத்தின்
படியிது வென்னப் பகர்ந்தனரே. (194)

வாதமே கதித்த போது
வாய்வுமே யெழும்பி மீளும்
வாதமே யிருமை லாகி
வந்திடுஞ் சன்னி வாதம்
பேதமே செய்கி ராணி
பெருவயி றுடன்திரி தோடம்
போதவே வருமீ தென்று
புகழ்முனி அருளிச் செய்தார். (195)

அண்ட வாதம்

வந்து பொருமு மண்டலத்தில்
வலித்து வலித்து மிகவேதான்
நொந்த உடனே புண்போல
நோயி னுடனே தலைவலியும்
இந்தக் குணமே யிருந்ததென்னில்
இதுவே அண்ட வாதமெனத்
தொந்தப் படியே வியாதிதன்னைத்
தொகுத்துப் பெரியோர் பேசுவரே. (196)

மகோதரம்

அங்கமு மடைக்க வீங்கி
அறமெலிந் தாக மாகில்
மங்கியே வுதிரந் தன்னில்
வாய்வுஞ் சலமும் கோர்த்து
கங்குல் சேர நோகுமாகில்
கடியதோர் வாதை செய்யும்
மங்குல் குழல்நன் மாதே
மகோதர வியாதி யாமே. (197)

விடப்பாகம்

வீங்கும் வற்று மொருபக்கம்
மேனி வறண்டு வெளுப்பேறும்
துங்குந் தலையுங் கனத்திருக்கும்
துயர மிகுந்து தாபிக்கும்
வாங்கிப் பொசிக்க மாட்டாது
வாய்வு முடலில் விடம்போல
ஏங்கிக் கொல்லும் விடப்பாகம்
இதுவே செய்யும் குணமிதுவே, (198)

அந்தர வாய்வு

பத்தியங் கொண்ட போது
பலவட மலமுந் தள்ளி
நித்தமும் புளித்தேப் பிட்டு
நின்றுநீர் நெடுவ லாகி
சத்தியுங் கழன்று காட்டி
தருகிடா தியானம் பேசில்
அத்தனைக் குணமுண் டானால்
அந்தர வாய்வு வாமே. (199)

பீலிகை

வலத்தை யிறுக்கி மந்திக்கும்
வலுவாய் உதிரத் தனில்தாவும்
பிலத்தை குறைத்து யிரவோடு
பெருகக் கனத்துத் திரண்டேகும்
உலத்து மக்குணஞ் செய்யாது
ஓங்கா ரித்தேப் பம்புளிக்கும்

குலத்தில் பேசும் பீலிகை
குணத்தைப் பேசுங் குறியாமே. (200)

குண்டல வாய்வு

கண்டிக்கும் உதிரத் தன்னில்
கதித்திடுங் கூப்பிட் டோடும்
விண்டிசை விரும்பித் தின்னில்
மென்படு திரண்டு கற்போல்
தெண்டிச்சு சிதறி பின்னும்
சினத்துடன் பரந்துள் ளடங்கி
கொண்டுபோய் உடலில் குத்தும்
குண்டல வாய்வு மாமே. (201)

மந்தார காசம்

தூயதோர் நாசி தன்னில்
தும்மலும் மிகவுண் டாகி
நோயினில் விளைந்து நெஞ்சம்
நொந்தடைத் திமிரே வாங்கும்
ஆயமந் தார காசம்
அடவிது தானென் றென்ன
மாயமா முனியு ரைத்தார்
வடமொழி ஆய்ந்து பாரே. (202)

மூக்கு நீர்ப் பாய்ச்சல்

கண்ட மெழுகவே தாடை
காகதோ அவதைப் போலத்
துண்டவுந் தினவும் பற்றித்
தும்மியே தண்ணீர் வீழ்ந்து
மண்டையுங் கனத்து நொந்து
வாதமும் பலைக்கு மாகில்
முண்டக மதிக்கு மாதே
மூக்குநீர்ப் பாய்ச்ச லாமே. (203)

பீனிசம்

தலையுங் கனத்து வொருநாசி
சளியும் விளைந்து வொருப்பட்டு
அலையும் நாளே யென்சொன்னால்
அரண்டே யிறுகித் திரண்டுவிழும்
உலையு மிகவும் நாற்றமதாய்
ஊடைத் தண்ணீர் விளைந்துவரும்
பிலமுஞ் சேர மூக்கடைக்கில்
பீனிச மென்றார் பெரியோரே. (204)

கபால வறட்சி

தலையுங் கனத்து வலித்தயர்ந்து
சளிபோல் மூக்கில் திரண்டுவிழும்
....
அதிகப் பட்டுநீர் மாறாது
நிலையு மறிந்து பரிகாரம்
நீதிப் படியே செய்துவரில்
துலையுஞ் சொன்னோம் பீனிசமும்
சொல்லுங் கபால வறட்சியுமே. (205)

மகா சன்னி வாதம்

கையுங் காலு மொருபக்கம்
கனத்து மிகுத்து சதாவாகி
மெய்யு மறவே மெலிந்துவரும்
வெதுப்பு நாவும் தடுமாறும்
செய்யுங் குணத்தை நாடியறி
செப்பு மகாசன்னி வாதமென
உய்யும் படியும் வகைகாணார்
உலகோ ரறிய உரைத்தோமே. (206)

நடுக்கும் சுழற்றிசெய்யும் நாத்தடுக்கிப் பேசும்
கடுக்கு முளைமிருகால் வாரார் – மடக்கொடியீர்
நடுக்குமது வாதசன்னி நன்றா யுளைந்தே
யடுக்குமது வேண்டே யறி. (207)

கரப்பன்

தலையுங் கனத்து குரலறுந்தும்
தருகா துடம்பு திமிருண்டாய்
முலையுங் காலும் வீக்கமுமாய்
உளையா திருக்கில் உறுப்புளையும்
அலையுஞ் சரீர நோய்மிகுந்து
அரள உலர்த்தி வாதைசெய்யும்
குலையுஞ் செய்யுங் குணவாதம்
கொடிய கரப்பான் இதுவாமே. (208)

சூரை

பக்கமாச் சுரமே தோன்றில்
பலபட உதிரந் தன்னில்
ஒக்கவே சுரமுந் தோன்றில்
உளைவு நாப்பொரு ளேதென்னில்
மிக்கதோர் சூரை யென்று
விதனமற் றிருப்ப தன்றி
தக்கதோர் சுரத்தின் சூரை
தானெனப் பேச லாமே. (209)

பெருவயிறு

கருவியே அந்தம் பற்றிக்
காயமே உடம்பு வற்றிப்
பெருகிய உதிரந் தானும்
பெருகிப் பொருமி விம்மி
மருவிய உண்டி மாறி
வலத்தையும் பறிப்ப தென்னில்
பொருகிய உதிரந் தோடம்
பெருவயி றென்ன லாமே. (210)

மாதர் மயக்கில் மருந்திடில்
வந்தே யிருமல் பிலாநாறும்
சேத மிகுமே பயித்தியமும்
செரிதாய் வேகப் படுநான்கும்
வாதம் வருமே கடிவிடத்தில்
வருந்து மீளை யிருமலதாய்
நீகிப் படியே சிரசுதன்னில்
நின்று பற்றித் தோன்றிடுமே. (211)

கபாலவலி

புருவச் சுழியிற் குத்திநின்று
போகப் புரியு மல்லாதே
உருவக் குத்தும் உச்சிதன்னில்
ஓடி யடங்குஞ் சிரசுதன்னில்
வருநோய்த் திலக வல்லியரே
மறுசொற் படிக்கு யிடமில்லை
பெருகக் கபாலங் குத்தென்றுப்
பேணிப் பகர்வார் பெரியோரே. (212)

கண்டந் தன்னில் மேல்மூன்றில்
கதிக்க மண்டை வறட்சிதன்னால்
உண்ட வுடம்பு வினஞ்சுழலும்
மிகுந்து துரந்து குத்துண்டாம்
மண்டை முழுதும் பறந்துகுத்தும்
வருத்துங் கபால விதியாமே. (213)

கபால சன்னி

பெருத்த நரம்பு பிடரிதன்னைப்
பேரப் பிரிய வொட்டாது
வருத்த மிகுந்து தாள்குத்தி
வருத்திக் குத்தித் திமிரத்தின்
திருத்த முடனே யீடாடித்
திரியும் திரிய வொட்டாது
கருத்தைக் கெடுத்து திமிர்ந்துபெருங்
கபால சன்னி யெனக்கருதே. (214)

அகத்தியர் சொன்ன குணவாகடம் முற்றும்.

பின்னிணைப்பு : 1

நோய்கள் அகரவரிசை

(எண்கள் : பாடல் எண்கள்)

அக்கினி மந்தம் - 187 - Indigestion

அசீரண சுரம் - 119 - Indigestion Dyspesia

அட்சம் - 29

அண்டவாதம் - 196 - Hydrocle

அண்ட வாய்வு - 29 - An inflammation and swelling of the testicles

அத்தி சுரம் - 29,122 - Chronic fever affecting the bones.

அதிசாரம் - 128 - A kind of diarrhoea

அந்தகச் சன்னி - 86 - An apoplexy

அந்தகன் - 83 - An apoplexy

அந்தர வாய்வு - 199

அந்தர விப்புருதி - 28

அபான வாயு - 2,8 - The vital air that goes downwards

அபிநியாச சன்னி - 97 - A kind of delirium

அழத்தி - 29

அழல் குட்டம் - 154

அழுகண்ணி - 29

அன்னரோகம் - 28

ஆமை - 29

ஆவிகா சுரம் - 120

ஆவிகா விரணம் - 28

இரத்தப்பிரமியம் - 29

இரத்த விட்டி - 83.94

இருமல் - 29 - Cough

இரைத்தல் - 29

ஈளை - 29 - Branchitis

உச்சிவாதம் - 28

உட்டிணம் - 29 - Heat temperature

உதட்டிடை வெடித்தல் - 28

உதரக்கச்சி - 29

உதான வாயு - 2

உள்குத்து - 182

உள்மாந்தம் - 194 - Consumption arising from excessive sexual intercourse.
எண்பதுவாதம் - 29
எரிகரப்பான் - 29
எரிகுன்மம் - 155 - Acid dyspepsia, Pyrosis
எலிகடி - 29 - Poison arising from rat - bite.
ஒருதலை நோவு - 28 - Pain or aching on one side of the head.
ஒளிமறைத்தல் - 29
கசரோகம் - 173
கடிவிடம் - 28,29 - Poison due to bite.
கண்டகச்சன்னி - 90 - A tetanus
கண்டகுச்சம் - 83 - A delirium in fever
கண்டமாலை - 28,29 - Scrofula.
கண்ணீர்ப் பாய்ச்சல் - 28 Tears
கண்ரோகம் - 151 - Eye Pain
கபால குட்டம் - 28 - Eruption on the head
கபால குன்மம் - 160
கபால சன்னி - 214
கபால வலி - 192, 212
கபால வறட்சி - 205
கர்ப்பச் சூரை - 171
கர்ப்ப ரோகம் - 169 - Diseased condition of the womb in Pregnant woman
கிரப்பான் - 27, 208 - Eruption
கருணியாச சன்னி 83, 91
கவுசை - 29 - A dangerous Tumour or swelling in the stomach
கன்னச்செவிடு - 28 - Disease of the ear
காசசுவாசம் - 29 - Asthmatic breathing
காமாலை - 29, 153- Janudice
காய்ச்சல் - 28, Fever
காலெரிப்பு - 29 - Burning sensation in the limbs
கிராணி - 29, 184 - Chronic diarrhoea
குட்டம் - 27, 29 - Leprosy
குடகரி - 25
குடல்வாதம் - 190, 193 - Hernia
குண்டல வாய்வு - 201 - A kind of vatha Disease

குமரகாசம் - 28
குவளைகள் விரிதல் - 28
சங்கர ரோகம் - 28 - A disease of the e
சத்தி குன்மம் - 156 - Acid dyspepsia
சயம் - 26 - Pulmonary tuberculosis
சருவாங்க வாதம் - 183
சலப்பிரமியம் - 167 - Gonorrhoea
சன்னி - 25, 29, 62 - Apoplexy
சன்னிவாதம் - 85 - Rheumatism
சித்திர கண்டம் - 29
சித்தவிப்பிரம சன்னி - 88 - Simple apoplexy
சிலந்தி - 27,29 - Chronic ulcear
சிலேட்டும அதிசாரம் - 126 - A kind of diarr hoea
சிலேட்டுமசுரம் - 102 - Phlegmatic fever
சிலேட்டுமத்தில் சிலேட்டுமம் - 110
சிலேட்டுமத்தில் பித்தம் - 111
சிலேட்டுமத்தில் வாதம் - 112
சிலேட்டுமம் - 148 - Phegmatic humour
சீதம் - 82 - Chillness
சீதாங்க சன்னி - 89 - Apoplexy through excessive cold
சீவகச் சன்னி - 96 - A delirium
சுண்டன் - 51
சுரங்கள் - 29, 80 - Fever
சுரநீர்ப்பாகம் - 28
சுரம் - 25,315 - Fever
சுரா அதிசாரம் - 127 - Fever with diarrhoea
சூசிகாவாதம் - 28 - Amennorrhoea
சூரை - 168, 209
சூலை - 28 - Acute Pain
செல்வரோகம் - 29
செலரூபதானம் - 28
செவிநோய் - 26 - Ear Disease
சேட்டும தாது - 100
சோம ரோகம் - 29 - Whites; Diabetes mellitus
தலைநடுக்கல் - 29 - Disease of the head
தலைநோவு - 28 - Head ache

தாகம் - 28.29 - Thirst
தாந்திரிகச் சன்னி - 85 - Typhus fever in Children
திமிரப்படலம் - 28 - An eye disease
திமிரு - 28 - Drowsiness
துக்கசுரம் - 121 - A kind of fever attended with the symptoms of raving, crying etc..
துட்ட விரணம் - 28 - A chronic ulcer
தும்மல் - 29 - Sneezing
தொடை வாழை - 29 - Deep abscess of the thigh
தோடம் - 29 - Disorder of the three humours
நயனநோய் - 25 - Eye diseases
நளுவை - 29
நாசிகா ப்டம் - 28 - Polypus of the nose
நாசியத் திரணம் - 28.
நாவரப் பாகம் - 28
நாவிக ரோகம் - 28
நீர்க்கடுப்பு - 29 - Dysuria
நீர்க்கோவை - 29 - Accumulation of Morbid fluid from the surrounding tissuse of the body
நீர்ச்செருகி - 29
நீர்த்தெழுகாசம் - 28
நீரடைப்பு - 29 - Obstrution of the urethral passage
நீராம்பல் - 175 - A kind of dropsy
நீலகாசம் - 28 - A eyediserse. Glaucoma
பக்கச்சுண்டி - 28
பக்கப்பிளவை - 29 - Corbuncle Rajah's boil
பக்கிநேத்திரச்சன்னி - 93
படுவன் - 27. 29 - Heat boils
பல்குத்து - 28 - Neuralgia of the gum - Gingivalgia
பல்லரணை - 28 - Gum abscess
பவுத்திரம் - 29. 164 - Anal fistulla
பறங்கி - 27 - Syphlis - Venereal disease
பனையேறி - 29
பாச்சுண்டி - 28
பித்த குன்மம் - 158 - An ailment marked by nausea

பித்த சிலேட்டும சுரம் - 114 - Fever caused by the combination of bile and phlegm humours

பித்தசுரம் - 102 - A virulent fever caused by exitment of bile humour

பித்தத்தில் சிலேட்டுமம் - 109

பித்தத்தில் பித்தம் - 108

பித்தத்தில் வாதம் - 107

பித்த தாது - 99

பித்தபாண்டு - 29, 152 - An anaemic disease

பித்தம் - 24, 29, 152

பித்தவாத சிலேட்டுமம் - 117

பித்தாதிசுரம் - 125

பிராண வாயு - 2, 28

பிரமியம் - 163 - Gonorrhoea

பிரமேகம் - 29 - Gonorrhoea

பிரலாபச் சன்னி - 95 - Raving fiths to utter incoherent words.

பிராந்தி - 29 - Bewilderment

பிளவை - 27,29 - Carbuncle

பிறவீச்சு - 181 - Retraction of the muscles of the nape.

பீலிகை - 29, 200 - A disease of the spleen

பீனிசசுண்டி - 28

பீனிசம் - 204 - Chronic cold

புழுவெட்டு - 28 - A kind of eye disease. Tineaciliorum

பூதசுரம் - 118 - A kind of high fever

பெருவயிறு - 29, 210 - Abdominal dropsy

பெருவலி - 29 - Much pain

பேராம்பல் - 177 - A disease characterised by swelling all over the body.

பொக்க நேத்திரம் - 83 - A kind of a apoplexy

பொடுகு - 28 - Dandruff

மகாகுன்மம் - 161.

மகா சன்னி வாதம் - 206

மகோதரம் - 197 - Ascites

மந்தரவடிவு - 29

மந்தாக்கினி வாய்வு - 187 - A disease caused by indigestion

மந்தாரகாசம் - 29, 202 - A kind of asthma attacking during rainy or Cloudy season

மாங்கிசசுரம் - 123 - A children's disease marked by fever, shivering

anaemia and high breath.
மாலைகாசம் - 28 - An eye disease affecting the sight.
மாறல் - 29 - Acclimation fever.
முகரோகம் - 28 - A disease affecting the face
முறுக்கி தாப சன்னி - 87 - A kind of delirium marked by twitching of the nerves
மூக்குநீர்ப்பாய்ச்சல் - 203 - Coryza
மூலம் - 29, 186 - Piles
மேகம் - 27, 163 - Syphilis
யோனிச்சூலை - 29 - A disease in the genital of woman
வர்ணவாதம் - 194
வலி - 29 - Pain
வலிகுன்மம் - 159 - Gastralgia, Gastrodymia
வாதகரப்பான் - 178 - A disease of the children marked by red eyes, and pale body
வாதகாசம் - 28
வாதகுன்மம் - 157 - A kind of dyspesia
வாத சிலேட்டுமசுரம் - 115
வாதசுரம் - 101 - Dengue fever
வாதத்தில் சிலேட்டுமம் - 106
வாதத்தில் பித்த சுரம் - 105
வாதத்தில் வாத சுரம் - 104
வாததாது - 98
வாதம் - 24, 29, 146 - One of the three humours
வாதாதிசுரம் - 124
வாந்தி - 29 - Vomitting - Anabole.
வாலகாசம் - 29 - An eye disease in which the vision in the morning will be dim.
விக்கநாதச் சன்னி - 92 - Apoplexy attended with hiccups.
விக்கல் - 29 - Hiccup
விசித்தி - 29.
விடப்பாகம் - 198 - A sudden swelling of the body
விப்புருதி - 28 - Abscess: Cancer or careinoma
விரணம் - 29 - An open sore - ulcer
வெப்பரோகம் - 28
வெப்புப்பார்வை - 172
வெள்ளோக்காளம் - 29 - Neusea
வேதாந்த வியாதி - 28.

பாடல் முதற்குறிப்பு அகர வரிசை

(எண்கள் : பாடல் எண்கள்)

அகத்திய - 79
அங்கமு - 197
அச்சமற - 31
அஞ்சென்னும் - 5
அண்டியும் - 148
அத்திசு - 122
அதிசாரம் - 128
அந்தகமா - 86
அந்தமிகு - 84
அந்தித்த - 50
அப்பு - 172
அபானன் - 10
அபிநியாச - 97
அமுதமாங் - 55
அரிசிநெல் - 81
அரிவையர்க் - 44
அருந்தவ - 1
அன்னமே - 45
ஆகிய - 62
ஆட்டமாம் - 24
ஆதியக் - 150
ஆரவே - 8
ஆனதோர் - 53
இடைதொடை - 63
இதயமுலை - 11
இந்திர - 12
இப்படிச் - 9
இயக்கமுந் - 68
இயல்பினால் - 39
இரத்த - 94
இருந்தெழுந் - 152, 154
இருமலுந் - 114

இருமியே - 173
ஈரலும் - 157
உடம்ப - 175
உடலிடை - 190
உதடு - 123
உதிரஞ் - 194
உந்திய - 17-1
உரைந்திடுஞ் - 14
உற்றதோர் - 161
உறங்கியே - 133
எண்ணிய - 76
எண்பது - 189
ஏந்து - 145
ஏற்றிய - 49
ஒன்பதாந் - 7
ஓடிடு - 192
ஓடிய - 191
கடிந்தநோய் - 58
கடிந்துநோய் - 65
கடுக்கு - 183
கடைக்கண் - 131
கண்ட - 203
கண்டகுச்சன் - 90
கண்டத் - 17-3
கண்ட்ந - 213
கண்டிக்கும் - 201
கண்டீ - 140
கண்ணுந் - 179
கரிமுக - 43
கருணியாச - 91
கருவியே - 210
காதங்க - 82
காயு - 117
காயுங் - 166
குடலில் - 193
குணாங்குறி - 72

குத்த - 180, 181
குருக்கின்மேல் - 18
கூறுதா - 38
கைப்பெல்லாம் - 113
கையுங் - 206
கொள்ளுநீ - 137
சந்துதான் - 178
சற்றே - 141
சாத்திர - 30
சித்தமுள்ள - 83
சித்தவில் - 88
சித்திரை - 41
சிலேட்டு - 110, 111
சீதம் - 126
சீதாங்க - 89
சீர்பெறு - (கா)
சீரிய - 29
சீவகச் - 96
சுரம் வந்து - 135
சுராதி - 127
சூழ்ந்ததோர் - 3
செப்பிய - 16
சென்மமா - 2
சேட்டும - 139
சேட்டுமம் - 100
சொல்லிய - 23, 54
சொல்லு - 149
ஞாலமாஞ் - 60
தலையுங் - 158, 160, 204, 205, 208
தரணி தன்னில் - 32
தாகமும் - 102
தாந்திரிக - 85
தானது - 42
திரண்டு - 168, 170
திரண்டுகீழ் - 171
திருமறை - 13

தின்று - 187
துக்க - 121
தூயதோர் - 202
தூர - 120
தேன்போலும் - 129
தொடங்கிய - 59
தொண்டையு - 116
நடுக்கலும் - 101
நடுக்கும் - 64, 207
நரம்பொடு - 6
நாக்குப் - 143
நாடியின் - 67
நாலிரண் - 77
நீரைப் - 165
நெஞ்சதின் - 26
நெஞ்சுடல் - 174
நெஞ்சுமே - 71
நேத்திரப் - 142
பக்கமாச் - 209
பக்திநேத்தி - 93
பண்டிதன் - 35
பண்டுதான் - 37
பத்தியங் - 199
பத்தின்பேர் - 15
பயித்திப - 99
பற்கிட்டுங் - 73
பாயிர - 40
பித்தத்தில் - 107, 109
பித்தத்தின் - 147
பித்தமும் - 52
பித்தா - 125
பிதற்றும் - 132
பிரலாப - 95
புடையுறு - 74
புருவச் - 212

பூத - 118
பெருகிய - 28
பெருகுசேர் - 48
பெருத்த - 214
பேசிய - 19
பொய்சொல்லும் - 115
பொருந்தியமெய் - 69
பொரும - 185
பொருமி - 184
பொருமித் - 169
மதம்பொழி - 51
மதித்திடும் - 21
மந்திரமும் - 33
மயங்கிடும் - 156
மலந்தான் - 144
மறந்திடும் - 162
மனவடிவு - 80
மாத - 163
மாதம்பல - 167
மாதர் - 211
மாரொற்றும் - 176
முகமது - 103
முகமு - 153
முதுகொடு - 75
முந்திய - 4
முல்லைப் - 130
முறுக்கி தாகம் - 87
முன்கையில் - 46
முன்போ - 119
முன்னமே - 57
மூன்று - 47
மெய்யறி - 36
மொய்குழல் - 20
வஞ்சமற - 34
வத்தியே - 70

வந்து - 164. 196
வந்தே - 159
வயிற்றை - 155
வருவழி - 17-2
வலத்தை - 200
வலமுங் - 188
வற்றி - 186
வாட்டமாம் - 112
வாத - 138
வாதத்தி - 66
வாதத்தில் - 104. 105. 106
வாதத்தின் - 146
வாதமாம் - 98
வாதமும் - 25
வாதமே - 195
வாதாதி - 124
வாராறு - 136
விக்க நாதம் - 92
விசைகலை - 56
விண்ணிற் - 151
விந்தினால் - 27
விருத்தற்குங் - 134
விரும்பியே - 61
வீங்கிடுங் - 78
வீங்குஞ் - 177
வீங்கும் - 198
வேர்த்து - 182

அருஞ்சொற்கள் அகர வரிசை

(எண்கள் : பாடல் எண்கள்)

அகத்திய மகாமுனி - 79
அக்குவடத்தான் - 121
அகத்தியர் - 34
அங்குலம் - 43
அசாத்தியம் - 31, 129
அட்டை - 45,54,62
அத்தி - 15
அம்மை - 121
அரணை - 50
அரிசி - 81
அரிவையர் - 44
அரும்பதம் - 7
அருமை - 70
அருவருப்பு - 126
அருவிநீர் - 81
அல்குல் - 20
அவத்தை - 76
அவிழ்தம் - 32, 137
அவுடத குணம் - 1
அறிவு - 7
அன்னம் - 9, 54
ஆசனங்கள் - 36
ஆடி - 41
ஆதித்தன் - 8
ஆமை - 45, 54, 62
ஆயுருவேதம் - 17, 40, 79
ஆவணி - 42
ஆனி - 41
இடதுபாகம் - 44

இதயம் - 20
இமையோர் - 155
இராத்திரி - 42
இலங்கணம் - 133
இலிங்கம் - 18
உணர்ச்சிகள் - 7
உதிரம் - 46
உந்தி - 14
உமி - 81
உமையாள் - 121
உலகோர் - 206
உறக்கம் - 80
ஊமை - 29, 141
ஊர்க்குருவி - 54
எமன் - 34
ஐப்பசி - 41
ஓணான் - 45, 54
கங்குல் - 80
கடவுள் - 150
கடிகை - 76
கண்டூசம் - 136
கதிர் - 41
கதிரோன் - 41
கர்ப்பம் - 2
கர்ப்பிணி - 134
கரணியாசம் - 32
கரிமுகன் - 43
கருமயில் - 140
கருவி நாட்டம் - 32
காசினி - 113
காடை - 54
காந்தம் - 33

கார்த்திகை - 41
கால் - 4
காலை - 60
காவலர் - 37
கிரிகை - 122
கிளை - 30
குடல் - 6
குண்டலி - 14
குமிழி - 3
குருக்கள் - 37
குருதி - 168
குருநாதன் - 36
குலங்கள் - 30
குவலயம் - 90
குளிகை - 136
குற்றம் - 72
குறிகுணம் - 31
குறுமுனி - 110
குறைகள் - 37
கூற்றுவன் - 110
கை - 4
கைப்பரிட்சை - 32
கோசம் - 20
கோத்திரம் - 30
கோந்தி - 54
கோழி - 45,54,59
சடலம் - 60
சண்டாளர் - 33
சதுர்விதம் - 30
சந்ததம் - 85
சயரோகி - 134
சர்ப்பம் - 66
சரீரம் - 32, 52

சலப்பரிட்சை - 145
சாத்தியம் - 31
சாத்திரம் - 30
சாத்திரவிதி - 110
சாவு - 63
சித்திரை - 41
சிரம் - 8
சிவதரிசினை - 1
சீவன் - 72
சுக்கிலம் - 2, 3
சுத்தி - 32
சுந்தரம் - 33
சுரோணிதம் - 3
செவி - 5
சென்மம் - 24
சென்னி - 17
சேதி - 32
தண்ணீர் - 9
தந்தை - 36
தம்பிரான் - 7
தமிழ் - 1
தமிழ்முனிவன் - 158
தரணி - 31
தலை - 4
தவம் - 1, 7
தவளை - 45, 54
தனம் - 80
தாது - 80
தாம்பூலம் - 37
தாய் - 36
திங்கள் - 4

தித்திப்பு - 139
திருமறை - 13
தீபம் - 49
துந்துமி - 59
துர்ச்சநர் - 33
துவாரம் - 5
தூபம் - 37
தை - 41
தொடை - 4
தொப்புள் - 6
தோள் - 4
நரகம் - 30, 31, 34
நரம்பு - 6,15
நா - 5
நாக்குப்பரிட்சை - 143
நாடி - 6, 13, 14, 36
நாதனார் - 98
நாழிகை - 9
நித்திரை - 88, 102
நிதானம் - 122
நிதி - 34
நூல் - 121
நெல் - 81
நேத்திரப்பரிட்சை - 142
நேத்திரரோகிக்காரன் - 134
நோய் - 34
நோவாளி - 32
பகல் - 60
பங்குனி - 42
பச்சை - 46
பண்டிதர் - 30

பண்டிதன் - 35
பயணம் - 81
பரிகாரம் - 31, 38, 39, 69
பரிகாரி - 38
பழைய நூல் - 33
பாம்பு - 45, 54
பாய் - 36
பாவம் - 31, 37
பாவியோர் - 34
பிடரி - 18
பிணம் - 73
பிணி - 56
பிணியாளர் - 34
புத்தி - 32
புரட்டாசி - 42
புருடர் - 44
புருடன் - 15
புவி - 67
பூதலம் - 113
பெரியோர் - 33, 122, 196
பெருவிரல் - 43
பேதை - 29
பொசிக்கை - 82
பொதிகை - 40
பொறை - 35
பொன்னிறம் - 46
மங்கை - 14, 50
மடவார் - 48
மணி - 1
மத்திபம் - 61

மத்தியானம் - 41, 137
மதம் - 51
மந்திரம் - 33, 72
மயிர் - 6
மயில் - 45, 54
மரணம் - 58, 65, 76, 77
மருந்து - 30, 40, 72
மலப்பரிட்சை - 144
மறதி - 8
மறைநூல் - 22
மனிதர் - 2
மாத்திரை - 46
மாதர்க்ள் - 80
மாதவிடை - 168
மாதுமை பாகர் - 69
மாந்தர் - 37
மார்கழி - 41
மாலை - 58, 60
மானிடர் - 1
முதுகு - 4
முளை - 3
முன்னோர் - 172
முனி - 1, 27,29,40,66,77,119,154,195,202
முனிவர் - 13, 42, 45, 55, 184, 186, 194
மூக்கு - 4
மூச்சு - 6
மூடர் - 1
மெய்ப்பரிட்சை - 31
மோகம் - 80
யானை - 51
யோசனை - 32
யோனி - 18
ரூபலட்சணம் - 140

வசனம் - 130
வடநூல் - 40
வடமொழி - 1, 6, 202
வயித்தியர் - 31, 34, 83
வயித்தியன் - 35
வயிறு - 5
வலது பாகம் - 44
வாகடச்சேதி - 13
வாகடநூல் - 1
வாகடம் - 33, 189
வாணாள் - 49
வாதை - 38
வார்த்தை - 30
வானவர் - 29
வித்தகன் - 41
விதை - 4
விந்து - 27
வியாதி - 3, 13, 48, 52, 67
விருத்தர் - 134
விரோசனம் - 136
விழி - 16
வெதும்பு - 46
வேத சாத்திரம் - 194
வேதம் - 60
வைகாசி - 41

ஓஓஓஓஓ